

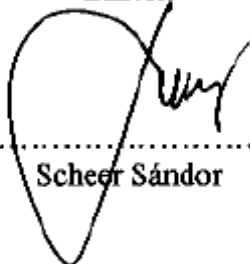
ZÁRÓJELENTÉS

„SZÁLLODA A CLARK ÁDÁM TÉREN” CÍMŰ
NYÍLT, TITKOS, ÁLTALÁNOS ELJÁRÁSÚ TERVPÁLYÁZATRÓL

Budapest, 2007. október 24.

ALÁÍRÓ LAP

Elnök:

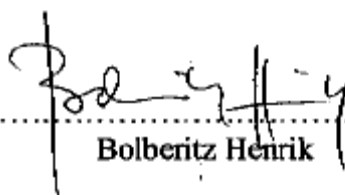
.....
Scheer Sándor

Társelnök:

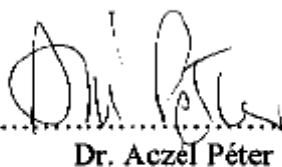
.....
Kálmán Ernő DLA

Szakmai titkár:

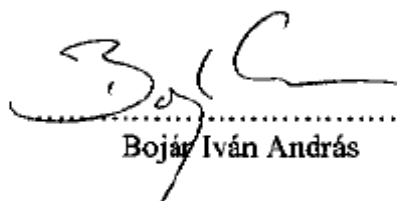

.....
Bolberitz Henrik

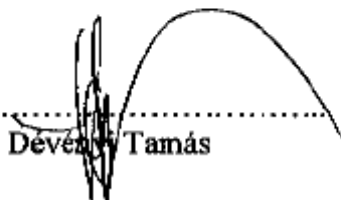
Tagok:

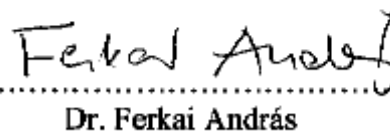
.....
Dr. Aczél Péter

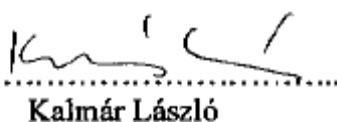
.....
Bojár Iván András

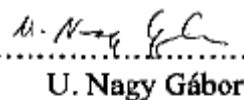
.....
Dévényi Tamás

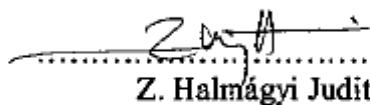
.....
Dr. Ferkai András

.....
Kalmár László

.....
U. Nagy Gábor

.....
Z. Halmágyi Judit

Jogi szakértő:

.....
Dr. Reile Elemér

TARTALOM

1. ALAPADATOK

1.1. A tervpályázati felhívás (részlet)

A TERVPÁLYÁZAT KIÍRÓJA:

UNIONE-CLARK KFT.
1013 Budapest, Lánchíd utca 7-9.

A TERVPÁLYÁZAT LEBONYOLÍTÓJA:

MAGYAR ÉPÍTŐMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE
1088 Budapest, Ötpacsirta utca 2.

1.2. A tervpályázat célja, jellege:

1.2.1. A tervpályázat tárgya

A Lánchíd budai oldalának látványát meghatározó szálloda építészeti megfogalmazása a Clark Ádám térre.

1.2.2. A tervpályázat célja

A Kiíró a kiírásban megfogalmazott tervezési program megvalósítására pályázati úton keresi a legjobb termegoldást és ez alapján a feladat tervezésére legalkalmasabb tervezőt.

1.2.3. A tervpályázat jellege

A tervpályázat **általános eljárású**, jellege szerint **nemzetközi**, a résztvevő pályázók körét tekintve **nyílt** (valamennyi érdekelt benyújthatott pályaművet), formája szerint **titkos** pályázat volt, melynek lebonyolítására a tervpályázati eljárások részletes szabályairól szóló 137/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet, valamint a Magyar Építész Kamara Tervpályázati Szabályzata alapján került sor.

1.3. A tervpályázat lebonyolítása:

A tervpályázat kiírója az Unione-Clark Kft. (1013 Budapest, Lánchíd utca 7-9.) (a továbbiakban Kiíró) volt, a lebonyolítói feladatokat a Magyar Építőművészek Szövetsége (1088 Budapest, Ötpacsirta u. 2.) végezte.

A „Szálloda a Clark Ádám téren” című tervpályázati hirdetmény 2007. július 6-án jelent meg a Magyar Építőművészek Szövetségének honlapján (www.meszorg.hu) illetve az Építészfórumon (www.epiteszforum.hu).

A tervpályázat lebonyolítási szabályainak, valamint a pályázaton történő részvétel feltételeinek ismertetésére Tervpályázati Dokumentáció készült, amely 2007. július 6-tól letölthető volt a fenti honlapokról.

A Kiíró a fejlesztési helyszín megtekintésére 2007. július 16-án **helyszíni szemlét** tartott, ahol a Pályázók tájékoztatást kaphattak a helyszínnel kapcsolatban. A

tervpályázati kiírás és a hivatalos térképmásolat bárki térítésmentesen letölthette a MÉSZ honlapjáról (www.meszorg.hu) illetve az Építészfórumról (www.epiteszforum.hu), a pályázók a MÉSZ honlapján hozzáférhető regisztrációs űrlap kitöltése után, jelszó birtokában a www.epiteszforum.hu/clarktender oldalról tölthették le a tervük elkészítéséhez segítséget nyújtó dokumentumokat, valamint egyéb műszaki információkat.

A regisztrált Pályázók a kiírással és a pályázattal kapcsolatos **kérdéseiket** 2007. július 23-án 24 óráig, a lebonyolító Magyar Építőművészek Szövetsége címére feladott ajánlott levélben teheték fel. A határidőben feladott kérdéseket a Kiíró nevében eljáró Bíráló Bizottság 2007. augusztus 3-ig megválaszolta, és az összes kérdést, valamint az azokra adott válaszokat a pályázaton történő regisztráláskor megadott címekre postán megküldte, valamint a honlapokról letölthetővé tette.

A pályaműveket egy lezárt egységes csomagban – jelzések és jelölések nélkül –, sértetlen csomagolással, a kiíráshoz csatolt címezslap felhasználásával kizárólag ajánlott postai küldeményként lehetett **benyújtani**, a Magyar Építőművészek Szövetsége címére 2007. október 3-án 24 óráig.

A beérkezett pályaművek **bontására** 2007. október 10-én került sor a lebonyolító székelyén.

1.3.1. Részvétel

A Tervpályázati Kiírás alapján a Tervpályázatra 175 cég illetve magánszemély regisztrált, amelyek közül 59 nyújtott be pályaművet.

A leadási határidő után (késve) 1 pályamű érkezett.

Nem ajánlott postai küldeményként (futár útján) kézbesítve érkezett 1 ajánlat.

1.3.1. A pályázat értékelése

A pályázat értékelését a Kiíró felkérésére a **Bíráló Bizottság** végezte, amely munkáját több szakterületet (jogi, műemlékvédelmi, közlekedési, szabályozási, szállodatechnológiai) képviselő **Szakértői Testület** segítette. A Bíráló Bizottság valamennyi tagja titoktartási nyilatkozatot írt alá a Pályázók, illetve a Kiíró érdekeinek védelmében.

A Bíráló Bizottság tagjai:

Funkció	Név	Jelölő szervezet
Elnök	Scheer Sándor	UNIONE-Clark Kft.
Társelnök	Kálmán Ernő DLA	Magyar Építőművészek Szövetsége
Szakmai titkár	Bolberitz Henrik	Magyar Építőművészek Szövetsége
Tag	Dr. Aczél Péter	Bp. I. ker. Budavári Önkormányzat Polgármesteri Hivatala
Tag	Bojár Iván András	UNIONE-Clark Kft.
Tag	Dévényi Tamás	Budapesti Építész Kamara
Tag	Dr. Ferkai András	Magyar Építész Kamara
Tag	Kalmár László	Magyar Építőművészek Szövetsége
Tag	U. Nagy Gábor	Magyar Építőművészek Szövetsége
Tag	Z. Halmágyi Judit	Bp. Főváros Önkormányzata Város- fejlesztési és Városképvédelmi Biz.

A Szakértői Testület tagjai:

<i>Jogi szakértő</i>	Dr. Reile Elemér
<i>Szakértő</i>	Cselovszki Zoltán <i>UNIONE-Clark Kft.</i>
<i>Szakértő</i>	Dr. Fűrjes Balázs <i>UNIONE-Clark Kft.</i>
<i>Szakértő</i>	Dr. Janotti Judit <i>Kulturális Örökségvédelmi Hivatal</i>
<i>Szakértő</i>	László Árpád <i>UNIONE-Clark Kft.</i>
<i>Szakértő</i>	Maczák Johanna <i>Bp. Főváros Önkormányzata</i> <i>Főépítész Iroda</i>
<i>Szakértő</i>	Ráday Mihály <i>UNIONE-Clark Kft.</i>
<i>Közlekedési szakértő</i>	Molnár László

A Bíráló Bizottság véleményét jelen Zárójelentésben foglalta össze. A Zárójelentés nyilvános, valamint minden Pályázó számára megküldésre kerül.

A Bíráló Bizottság az egyes pályaműveket **azonos szempontok szerint értékelte** (a lehetőségek szerint; amennyiben egyes szempontok nem voltak értékelhetőek, akkor ez rögzítésre került). Az értékelési szempontokat a Bíráló Bizottság elsődlegesen a Tervpályázati Dokumentáció elvárásai alapján állította össze. Az értékelés szempontjai a következők voltak:

- Városképi megjelenés
- A szálloda technológiája és hatékony üzemeltethetősége
- A szálloda kiszolgálhatósága (külső gyalogos és gépkocsi-kapcsolat, megközelítés, áruszállítás, parkolás)
- A szálloda belsőépítészeti karaktere, hangulata (előcsarnok látványterv alapján)

2. ÁLTALÁNOS ÉRTÉKELÉS

Budapest egyik legfrekvenciáltabb helye és telke a tervpályázat által érintett terület. A budai Vár és a Duna között húzódó látvány ma is hordozza a háború nyomait. Az 1949-ben kialakított kör alakú forgalmi rend megpecsételte a telek sorsát. A mai napig várat magára a budai rakpart és a Lánchíd utca - Fő utca vonalában lévő terület egységes építészeti szemléletű megfogalmazása, hangsúlyainak meghatározása. Így a Várkert Bazár épületegyüttesének és a Lánchídtól délre eső, a Vár oldalába épülő térfal, illetve a Fő utca most felújított Magyar Nyugati Vasúttársaság székházának és a Hunyadi utca - Fő utca által határolt tömb indításának problémája. Vélhetően az eredeti szimmetrikus kapuzat e döntések hiányában már nem állítható vissza, de a beépítés a Lánchíd erőteljes tengelyének meghatározó volta miatt körültekintő és összetett feladat. Több olyan szempontnak kellett egyszerre megfelelni, amely a funkció, ez esetben a szálloda, melynek nyitott közönségforgalmi terei is vannak, elfogadható megoldás e helyen szemben a korábban megfogalmazódott irodaházi igényekkel. A tömb bezárása, vagy jelszerű indítása a Lánchíd pesti hídfőjének szimmetrikus párjaként megfogalmazódó igénye, a pályázatra egészében nehéz feladatot jelentett. Annak ellenére, hogy átfogó jövőbe mutató terv nem áll rendelkezésre, ezért a terület tágabb környezetére a pályázat ötlet szinten várt javaslatokat.

Az alapvető kérdés az, hogy a tömb bezárásával, elvszerű megfogalmazásával, vagy a régi telekformára való utalással, esetleg a vasúttársaság székházának térfal szerkesztésével lehet-e jó megoldást találni a maradék, vagy nyesedék telek beépítésére. A tervpályázat további kérdése volt, hogy elfér-e a tervezett funkció a telken, a jelenlegi, vagy a változás előtt álló jogszabályok figyelembevételével?

Található-e olyan megoldás a telek beépítésére, amely a hely szellemi kisugárzásával, jelképszerű megjelenéssel olyan belső tartalmat hordoz, amely kifejezi azt az ambivalenciát, amely a több mint 50 éve beépítetlen telek problémáját feloldja.

A tervpályázati bizottság a beérkezett magas minőségű, és nagyszámú terv alapján a pályázatot sikeresnek ítéli, a tervpályázat túlmutatott egy szállodatervezési feladaton, s a benyújtott pályaművek többségében értékes szellemi felvetések, tanulmányok is megtalálhatók.

A Bíráló Bizottság a tervpályázatot sikeresnek tartja azért is, mert rávilágít több olyan városépítészeti, városépítési építésszabályozási kérdésre, amelyek az ilyen típusú telkek és beépítések kezelését nehezítik.

2.1. Az értékelésben szereplő pályaművek

Ez a terület annak ellenére nem tudott beépülni, hogy több országos, meghívásos tervpályázat is készült ide az elmúlt évtizedekben. A tervpályázat kiírója az Unione-Clark Kft. Tervpályázat kiírását határozta el erre a területre annak érdekében, hogy a lehető legszélesebb körben vizsgálja meg e fontos telek beépíthetőségét, annak ellenére, hogy erre semmilyen kötelezettség nem kényszerítette. A jelenlegi nemzetközi, nyilvános, titkos pályázat volt. A közel 180 regisztráció közül 59 pályázó nyújtotta be a tervét, mindegyik szinte kivétel nélkül magas szintű, szellemi és grafikai tartalommal.

Két pályázatot a határidő után illetve nem postai úton történő feladás miatt a Bizottság felbontás nélkül kizárt a további értékelésből (20. és 55. pályaművek). Az 50-es és 51-es számú pályázatot egyként értékelte a Bizottság (terv + modell). A benyújtott pályaműveket, így az 58-as pályaművet is, néhány apróbb formai eltérés ellenére a Bizottság, a zsűri munkáját folyamatosan felügyelő jogi szakértő véleménye alapján, bírálatra alkalmasnak találta.

A tervpályázat zsűrizése két szakaszban történt, 2007. október 10. és 16. között a szakértői testület elemezte a benyújtott dokumentumokat, majd október 16. és 19. között a zsűri folyamatos üléseken hozta meg döntéseit.

A zsűri munkájában Janesch Péter helyett Ferkai András vett részt szavazati joggal, mert Janesch Péter folyamatos akadályoztatása miatt nem vállalta azt. A zsűri ezt a MÉK tervpályázati bizottsága felé jelezte.

Janesch Pétert az opponensi feladatokra kérte fel a zsűri.

A tervpályázatot a vonatkozó rendeletek alapján bonyolította le a MÉSZ.

A Bíráló Bizottság döntését, a díjazott tekintetében, egyhangú szavazással, egy ellenvélemény mellett hozta meg.

A Bizottság a nagyszámú értékes pályázatra való tekintettel, kifejezve azon véleményét, hogy talált egy olyan tervet mely mind szellemiségében, mind építészeti

megfogalmazásában alkalmas lehet az adott építészeti helyzet megoldására, egy díjat adott ki (40-es pályamű). Azonban ezt a tervet sem tudta első díjban részesíteni, mivel a terven további változtatások szükségesek ahhoz, hogy teljességgel meg tudjon felelni az üzemeltetési szempontoknak is.

A további pályázatok közül hármat **kiemelt megvételben**, (17-es 31-es és 52 –es pályaművek), a 29, 56, 58-as pályaműveket pedig **megvételben** részesítette.

2.1.1. A pályaművek összehasonlíthatósága

A Bíráló Bizottságnak a pályaművek összehasonlítása, rangsorolása során nehézséget okozott, hogy az egyes pályaművek mind irányultságukban, kidolgozottságukban, az általuk érintett kérdések körében, mind értelmezhetőségük tekintetében igen eltérőek voltak.

Elmondható, hogy **valamennyi értékelt pályamű magas szellemi értéket képvisel, hasznára lehet a Kiírónak a fejlesztés további lépései során.**

2.2. A pályaművek értékelése a városképi megjelenés és a környezettel való illeszkedés szempontjából

A pályázati kiírás egyértelműen megfogalmazta azt az igényt, hogy a tervezendő szálloda – miközben meg kell felelnie az épített funkcionális, üzemeltetési és üzletpolitikai kívánalmainak – illeszkedjen a Világörökség részét képező Duna-parti városképi látványba. A két szempont ellentmondani látszik egymásnak, hiszen a kiíró a 21. század korszerű technikáját és építészeti kifejezőmódját felvállaló alkotást vár a tervezőktől, miközben az nem válhat idegen testté a patinás történeti környezetben. A pályaművek többsége azt bizonyítja, hogy tervezőjük nehezen birkózott meg ezzel az ellentmondással: vagyis ha „landmark-épületet” tervezett, az illeszkedés igényével, és fordítva, ha igazodott a szomszédos épületekhez és a tágabb műemléki környezethez, akkor a szálloda újfajta szellemiségének megfogalmazásával volt gondja.

Bonyolítja a helyzetet, hogy az sem egyértelmű, mit értünk illeszkedésen. A szomszédos épületek párkány- és gerincmagasságához való igazodást? A hiányzó térfal pótlását? Az eklektikus épületek homlokzati tagolására, arányrendszerére való reagálást, ne adj’Isten a stílus kérdését? Vagy belefér olyan megoldás is, amely – ugyan új elem a városképben – mégsem zavarja a tágabb környezetet? Tekinthető-e a kontraszt az illeszkedés egy sajátos formájának? Ezeket a kérdéseket számos pályázó fölvetette műleírásában. A dilemmára ugyanakkor gyökeresen különböző megoldásokat ajánlanak. A pályázók által adott válaszok durván négy nagy csoportba sorolhatók. Vannak a kontraszt-hatásra építő, öntörvényűen formált, szoborszerű épületek, vannak a modern formanyelvet újrahasznosító házak, azután a hagyományos (értsd 19. századi) építészethez architektúrájukkal vagy nyílásarányaikkal igazodó épületek, s végül a nem házszerű házak.

A beérkezett pályaművek alapján a Bíráló Bizottság úgy látja, hogy ezen a helyen sem a szolgai illeszkedés, sem a környezetre fittyet hányó öntörvényű formálás nem szerencsés. Az Ybl-házra utaló elemek alkalmazása, vagy a történelmi stílusformák használata a homlokzaton elfogadhatatlan, mert a hamisítás veszélyét rejti magában, s ez ellentmond a műemlékvédelem alapelveinek. Az eklektikus házak fal-nyílás arányait idéző megoldások túlságosan monoton és sematikus homlokzatot

eredményeztek. Az ellenkező végletet a szoborszerű házak képviselik, melyek akár organikus, vagy biomorf jellegűek, akár konstruktivisták, vagy geometrikusak – nem képesek a környezetbe ízesülni, mert nem veszik figyelembe a saroktelek városszerkezeti alarendelt helyzetét, és túlhangsúlyozzák saját fontosságukat. Az sem segít, ha a tervezők a környezet egy karakteresnek vélt elemét emelik ki (pl. a Duna folyása, hullámai, a környező épületek feltételezett horizontalitása, a körtér forgalmának dinamikája stb.), és idézik meg – metaforikus formákkal – a homlokzaton. Ezek pusztán ideologikus magyarázatok, semmi közük a helyszín valódi problematikájához. Ugyanakkor a modern ismert tömegkompozícióit és formakészletét használó tervek sem meggyőzőek, mert többnyire léptéktelenek, durvák, olykor sematikusak, és legfőképpen kétségbe ejtően házszerűek. Itt kell utalni arra a néhány tervre (26 és 45. számú pályamű), melyek az utcaszint fölött kiugró tömeggel vagy rácsszerkezettel utalnak a telek hajdani méretére, sarokpontjára. A didaktikus szándék önmagában is megkérdőjelezhető, a hozzá társuló agresszív formák azonban teljességgel elfogadhatatlanok.

A pályázat legfontosabb tanulsága éppen az, hogy erre a lehetetlen formájú „nyesedék-telekre” (ahogyan az egyik pályázó találóan nevezte), nem szabad házszerű házat tervezni. Nem szabad azt a látszatot kelteni, mintha itt minden rendben lenne, és az új épülettel a problémát véglegesen meg lehetne oldani, hosszú időre „betonozva” ezt az esetleges helyzetet. Ezért a Bíráló Bizottság azokat a pályaműveket tartja városképi szempontból a legjobbnak, melyek a térfal hiányát absztrakt síkokkal-felületekkel pótolják, anélkül, hogy bármilyen architektúrát, maszkot húznának magukra. Ezek lehetnek „kötömb”-szerű házak (31, 52, 56. számú pályamű), vagy a két szomszédos ház homlokzati síkját összekötő lamellás (17. számú pályamű) vagy perforált fémlemez felületű (40. számú pályamű) épületek.

2.3. A pályaművek értékelése a beépítés karaktere szempontjából

A pályaművek a telek beépítésének igen sokféle módját mutatják be. A tervek nagyobb része a jelenlegi telekhatár vonalát követi zárt sorú beépítéssel, íves vagy tört vonalban (2, 3, 6, 10, 14, 16, 17, 19, 21, 25, 29, 31, 35, 36, 40, 42, 49, 54). Olykor ez a vonal kissé visszahúzódik (1, 8, 30, 33, 37), betüremkedik (38, 31, 39, 52), vagy megszakad (4, 5). A tervek jóval kisebb része választotta a két szomszédos épület tűzfalához simuló L-alakú beépítést (9, 18, 22, 28, 44, 50, 53, 59), illetve kulisszafallal vagy más szárnnyal takart L-alakú beépítést (24, 48). Néhány terv az egyik (7, 12, 47), vagy mindkét (32, 43, 58) tűzfalat többé-kevésbé szabadon hagyja. Vannak olyan pályaművek, melyek a járdaszinten beépített vonalhoz képest a felsőbb szinteken olykor jelentős mértékben előre lépnek (1, 15, 23, 26, 29, 34, 45, 47, 48).

A Bíráló Bizottság egyértelműen elvetette a bizonytalan térfalat és előnytelen bütöket létrehozó L-alakú beépítési formát, továbbá a sikátorokkal és takaratlan tűzfalakkal járó, egy vagy két oldalról szabadon álló beépítést. Nem tartja jónak a túlzottan elaprózott (13, 48), vagy megmozgatott (1, 27, 43, 57) tömeget, sem a heroikusan monumentális (8, 10, 12, 26, 34, 41, 45), vagy erőltetett szimbolikájú (24, 27, 38, 59) szobrászi formákat.

Elfogadhatónak gondolja viszont a csonka telek mai telekhatárán, vagy attól kissé visszahúzva kijelölt beépítési vonalat. Értékeli azokat a javaslatokat, ahol a földszint

a felsőbb szintek homlokzatához képest hátra húzódik, növelve ezáltal a közterületet: tágabb teret hagyva a szálloda előtt a gyalogos közlekedésnek, és a leálló taxiknak, gépkocsiknak. Jónak tartja azokat a megoldásokat, amelyeknél a tervezett szálloda udvara a Hunyadi János utcai szomszédos lakóház udvaraival egy légteret alkot. Anélkül, hogy állást foglalna a beépítés különböző formái között, a Bíráló Bizottság nem helyesli, hogy a szobák között hierarchia alakuljon ki, például, hogy az utcára néző szobák mögött előnytelen adottságú udvari szobák is legyenek. Az illeszkedéssel kapcsolatban fentebb elmondottakkal teljes összhangban a Bizottság leszögezi, hogy a beépítés karakterének minél egyszerűbbnek és semlegesebbnek kell lennie, olyannak, mely a házszerűség tagadásával érezteti, hogy a csonkolt telek beépítésével nem örökre szóló megoldás született, s ha eljön az ideje, a tér forgalmának újragondolásával lehetőség nyílik a telek hajdani formájának visszaállítására, és egy egészségesebb házkontúr meghúzására.

2.4. A pályaművek értékelése az elvárt funkció szellemiségének megfogalmazása szempontjából

A kiíró kifejezett igénye volt, hogy a szálloda „landmark” épület legyen, vagyis rendelkezzen egyéni karakterrel, sajátos kisugárzással, és vállalja fel a 21. század technikáját, építészeti kifejezőmódját. Minimum követelménynek tekinthető tehát, hogy az épület lehetőleg ne társasháznak (19, 36), bérirodaháznak (8, 18, 21, 23, 35, 37, 42, 47, 53), kultúrháznak, vagy bármilyen más funkciójú épületnek nézzen ki.

A sajátos karaktert a pályázók egy része a környezetből akarta levezetni. Így jelenhetett meg a „Duna folyását idéző homlokzati és alaprajzi kialakítás” a 38. számú pályamű hullámzó alaprajzi kontúrján és egyenként hullámzó emeletein, vagy a 27. számú pályamű homlokzati zöld üveghullámaiban. Így tűnnek fel egyes terveken bástyaszerű tömegek, barlangszerű nyílások, a Duna-parti beépítésben felismerni vélt horizontális vonalak, vagy lendületes csíkok-felületek, a „környezet dinamikájára” válaszolva. A Bíráló Bizottság ezeket a szimbolizációs törekvéseket elhibázottnak tartja.

A pályázók másik része a „landmark” jelleget szokatlan, formákkal-szerkezetekkel, olykor meghökkentő megoldásokkal kívánta kifejezni. Ezt a célt szolgálja az 1. pályamű üveg-kagylója, a 2. pályamű cipőkanálként felmagasodó narancssárga udvari szárnya, a 4. pályamű fekete tömbjébe vágott ablakháromszögek, a 8. pályamű homlokzatra helyezett látványliftje, a 10. és 26. pályamű monumentális rácsos homlokzata, a 11. pályamű „Fabergé-ékszertojása” alatt rogyadozó üvegfala, a 24. pályamű kulisszafalként megjelenő óriási erdő-sziluettje, a 34. pályamű forgó szálloda-hengere, a 41. pályamű hatalmas üvegfalán végigfolyó vízfűgöny, a 45. pályamű térbe fűrődő perforált gúla-orra, vagy az 57. pályamű Gauditól és Hundertwassertől ihletett pikkelyes-kúszónövényes üveggumója. Nem kevésbé furcsa, amikor a tervezők a „landmark-jelleget” a homlokfalba vágott furcsa alakú nyílással (5), ornamentális üvegfalal (18), a konvencionális homlokzaton megjelenő hajtogatott (22), perforált patinázott fémlemez (25, 29) vagy fémháló (28, 50) burkolattal, sőt „népi iparművész bevonásával” tervezett minta (50) révén akarják elérni. Fenti javaslatok a kiíró és a Bíráló Bizottság véleménye szerint nem tükrözik a boutique hotel kategóriájához kapcsolható design-szellemet és letisztultság-igényt. Az elvárt fiatalos és innovatív szellemnek leginkább a 40. és 58. pályamű felelt meg. A kettő közül azonban az 58. számú nehezen egyeztethető össze a helyszín

adottságaival és a beépítési előírásokkal, míg a 40. számú pályamű azokra is válaszol. Az utóbbi terv olyan eredeti módon gondolja újra a szálloda funkcióját a 21. század küszöbén, hogy nincs szüksége kívülről berángatott szimbólumokra, erőltetett poénokra vagy egyéb látványos megoldásokra. A szálloda közösségi tereinek kifelé és a szobák befelé fordítása, a periszkóppal kombinált 'camera obscura' ötlete a városkép szobákba juttatására, a járdáról ferdén a tetőszinti étterembe vezetett tényleg „látvány”-lift – együttesen alakítják ki a szálloda valóban innovatív szellemiségét. Ezzel az erős karakterrel jól megfér a telekhatáron végigvitt egyszerű, íves homlokzati- és jelzesszerű tetősík, mely külső a legtokéletesebb illeszkedést is jelenti egyben.

2.5. A pályaművek értékelése környezeti kapcsolatok szempontjából

A telek helye, mérete és adottságai meglehetősen beszűkítették a tervezett épületnek a környezetével kialakítható kapcsolatait. A pályaművek tanúsága alapján a gépkocsival való szintbeni megközelítés a Fő utcai telekhatár mellett okozza a legkisebb gondot. Célszerűnek tűnik a mélygarázs lejárátát összekapcsolni a gazdasági bejárattal, és e célra az egyik autóliftet fölhasználni. Egyetlen pályamű javasolt szint alatti megközelítést: a villamospálya felől, a körforgalom útpályája alatt átvezetve (47), de ennek a megoldásnak semmi realitása nincs. Utcaszint fölötti közlekedő felületre egy másik pályázó (10) gondolt, a körforgalom feletti átjutást biztosító gyaloghíd-rendszer azonban túldimenzionált, és előnytelenül takarja az Alagút, illetve a Lánchíd látványát. A szálloda személybejárata a legjobb helyen az utcai oldalon van, közvetlenül a kiszélesített járdáról elérhetően. Az udvarból, sikátorból nyitott bejáratok nem szerencsések. A Bíráló Bizottság előnyösnek minősítette azokat a megoldásokat, ahol a tetőszinti éttermet a recepció érintése nélkül, közterületről is meg lehet közelíteni, és a felvonó ily módon látványossággá válhat.

A tervezési terület tágabb környezetének ötletpályázat szintű megoldására a pályázók fele egyáltalán nem adott javaslatot, a mezőny másik fele pedig a beavatkozás legkülönbözőbb szintjein tett javaslatot: a parkok feljavításától kezdve, pavilonokon-teraszokon át üvegfalakig és új tömegekig. Sajnos a javaslatok között átgondolt, távlatos elképzelés alig található. Egyes pályázók a beépítés egykori szimmetriájának helyreállításán gondolkodtak: például azáltal, hogy a sikló előtti térségre, illetve a hajdani Lánchíd utcai telkekre újból épületek emelését javasolták (15, 28). Mások kisebb-nagyobb pavilonokat (6, 13, 25), alacsonyabb tömegeket (piac: 50), vendéglátó funkciót (39) helyeznének ide. A legszemlelesebb (és egyben legrealisabb) megoldás az egykori térfalak fákkal való pótlása (56). A Lánchíd utca és a villamospálya közötti területre szinte mindenki térszint alatti parkoló garázs építését ajánlja, fölötte a park rendezését, és gazdagítását néhány kis (főként vendéglátást, idegenforgalmat szolgáló) pavilonnal, terasszal. Mivel ezeknek nincs köze a Clark Ádám téri szállodához, és létjogosultságuk a Duna-part rendezési elképzeléseinek tisztázása, illetve a mélygarázs létesítésével kapcsolatos döntés előtt nem igazolható, a Bíráló Bizottság e témában nem foglal állást és nem tesz ajánlást. Javasolja viszont, hogy a Főváros tisztázza az e területtel kapcsolatos igényeit, és írjon ki a feladatra külön tervpályázatot.

3. AZ EGYES PÁLYAMŰVEK ÉRTÉKELÉSE

3.1. 1. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964968 5HU)

Amorf üvegbuborék-jellegű épület, amely tömörszerű, geometrikus kubussal kapcsolódik a Fő-utcai beépítéshez. Városképi megjelenését tekintve nem az illeszkedő, hanem az attraktív épületek csoportjába sorolható. Attraktivitása azonban nem meggyőző, különösen az átmenetet képezni hivatott geometrikus tömeg szervesen kapcsolódása miatt.

A szobákat és a kiszolgáló helyiségeket központi átrium köré szervezi, az átriumra néző függőfolyosókról nyílóan. Az összes szoba a Dunára néz. Ez sok hegyesszögű szobát eredményez. A tetőtéri étterembe csak a szobák megközelítésére szolgáló lifttel lehet feljutni.

A földszinti árufeltöltésnek külön beállót nem biztosít. Az Ybl-árkád elhelyezése és ezzel együtt a fedett átrium-szerű előcsarnok nagyvonalú megoldás. A szálloda belsőépítészeti karakterére az előcsarnok látványképe utal, amely nincs összhangban a külső „fluid” megjelenéssel. A szálloda környezetének rendezésére tett javaslata (különös tekintettel a sikló előtti teresedésre) kultúrált megoldás.

3.2. 2. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964970 8HU)

A pályamű legerősebb állítása az utcai telekhatárt követő épületszárnyból a Fő-utcai oldalon kiemelt belső szárny, amely szobaszám-növelésre alkalmas ugyan, de városképileg teljességgel elfogadhatatlan. A beépítési vonalat követő épület alkalmazkodó tömegalakítású, de architektúrája sablonos. A budai Duna-part látképében a kiemelés agresszív motívumként jelentkezik, nem beszélve a Fő-utca felőli tűzfalának látványáról.

Szálloda-technológiai szempontból igyekszik függetleníteni egymástól a különböző funkciókat, aminek eredményeképpen a földszinten 7 db személy- és teherlift jelenik meg. Jó megoldás az autólift előtti valamint a szálloda bejárata előtti várakozó tér. A két elkülönített személybejárat és a két gazdasági bejárat túlzásnak tűnik. A szállodai lobby terébe az Ybl-árkád oszlopai zavaró módon állnak be. A szobák kialakítása kultúrált, nagyvonalú. A wellness funkciókat az udvari szárny 1., 2., 3. emeletén helyezi el, amely ellentmond a kiírásnak.

A szobák és a vendéglátó-terek belsőépítészeti karaktere jó, az elvárásnak megfelelő. A környezet rendezésével jelzés-szerűen foglalkozik.

3.3. 3. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197206 0000)

A négyzethálóra szerkesztett vasbeton-pillérvázás épület határozott építészeti koncepciót tükröz. A beépítési vonalat követő ház dobozok halmazaként jelenik meg, patchwork-szerű homlokzatával izgalmas, de városképileg túlzottan plasztikus elemet képez a műemléki környezetben. A Hunyadi János úti épülethez

történő csatlakozása, valamint a tetőszinti étterem tetejének cakkos látványa különösen zavaró. A szálloda funkcionális kialakítása tiszta, áttekinthető.

Nagyon érdekes a szobák egy részének a 2. és 4. emeleten kialakított átfordítása. A földszinten lévő resto-bar alulméretezett, ugyanakkor a 4.emeleti étterem kialakítása fölösleges. A földszint ill. a 4. emelet feletti „teraszoknak” nincs funkciójuk, az előcsarnokból üres, használaton kívüli látványként jelentkeznek. Az Ybl-árkádöt még jelzés-szerűen sem építi vissza a terv. A szálloda személyi- és gazdasági megközelítése jó, az árkádositás lehetővé teszi a gépkocsik várakozását is. A szálloda-üzemi funkciók a -1 szinten kerültek elhelyezésre, bár alapterületük nem elegendő. A wellness helyiségek is a -1. szinten találhatóak, tágas előtérrel, felülvilágítással, összességében színvonalas kialakítással.

A szálloda környékének rendezésére tett javaslatai (mérőföldkő kertje, budavári kaszkádok kertje) figyelemre méltóak.

3.4. 4. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964976 0HU)

Súlyos, komor megjelenésű épület, amelynek tömörszerű tömegét belső-udvarba vezető hasítékkal nyitja fel. Az épület homlokzati karakterét a függőlegesen futó hullámvonalak és az azokat ad-hoc módon keresztező vonalak alkotta köburkolat, és nyílások határozzák meg. Környezetétől szándékosan elütni kívánó architektúrája keresett: illeszkedéshez sok, attrakciónak kevés.

A közterületként működő belső-udvar kialakítása jó gondolat, amely az intimitás mellett lehetőséget ad a vendég-autók rövid várakozására is. A két hotel-szárny önálló vertikális közlekedő-rendszerrel működik, amelyeket rámpa-híd köt össze. A belső-udvarról nyíló előcsarnok téraránya – különösen a légtérét leszűkítő hidak miatt – kedvezőtlen, amin a vakolat-architektúraként megjelenő, tűzfalon elhelyezett Ybl-motívum sem enyhít.

Az északi hotelszárny szobái – ellentétben a műleírásban leírtakkal – jelentős részben udvari szobák. Kedvezőtlen, hogy a 6.emeleti vendég-WC-k megközelítésére szolgáló folyosókról, valamint az étteremből, be lehet látni az északi szárny szobáiba. A kétszintes tetőszinti étterem felső szintjén lévő konyhaüzem nincs semmilyen kapcsolatban az alatta lévő fogyasztóterrel, ahol sem, étellift sem tálaló nincsen. A földszinti 2 db autólift előtt nincs várakozásra alkalmas terület. A pinceszinti alaprajzok befejezetlenek. Az előcsarnok belsőépítészeti karaktere egy nézet alapján nem ítélni meg. Szobabelsőre utaló látványterv nincs. A terv a szálloda környezetével még jelzés-szinten sem foglalkozik.

3.5. 5. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 14394704 0000)

Alaposan végiggondolt, jól kidolgozott terv, amelynek szervező eleme az épületet hosszában felhasító negatív tér, egy kulcslyuk formájú „orsótér”. A kulcslyuk szárainak egy szakasza pozitív ill. negatív torzfelületként jelentkezik, amely vitatható esztétikai hatásán kívül praktikus problémákat is felvet. Összességében az épület illeszkedik a csatlakozó épületekhez. Jobb-parti látványban történő megjelenése, a hasíték túlformálása és túlhangsúlyozása miatt azonban idegenül hat, és konkurál az Alagúttal.

Alaprajzi rendszere tiszta, áttekinthető. Az „orsótérre” szervezett szobák csökkent értékűek, mind a kilátás, mind a szoba-belsőik szűkülése miatt. A Fő-utcára néző szobákhoz a liftektől 40 m-es út vezet, ami menekülés szempontjából is aggályos. A földszinti bejárat jelzésként felállított Ybl-motívum díszletként hat, amelyhez szervesen kapcsolódik (az egyébként dicséretes) akadálymentesítő rámpa. Az üveggel fedett resto-bar, süllyesztett szigetével izgalmas belső térélményt nyújt.

A tehergépkocsi-beálló jó gondolat, de a ki- és behajtás nehézkes. Praktikus a -1. szinten lévő, rámpával elérhető autólift-előtér. A wellness a -1. szinten valamint a tetőtéri kétszintes étterem jól működnek, bár ez utóbbi étellift hiányzik.

Az előcsarnok belsőépítészeti kialakítása kiérleletlen. A szálloda környezetének közlekedésére tett javaslata előremutató. A környezetrendezésre a Lánchíd-utca és a rakpart közti sávra vonatkozóan tesz javaslatot, ahol 120 férőhelyes szint alatti parkoló elhelyezését tervezi.

3.6. 6. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 10305209 0000)

A városképbe illeszkedést a pályázó egy homogén, neutrális homlokzati felület háztól házig tartó kifestésével kívánja megoldani. A gondolat végigvitele azonban csorbát szenved. Egyrészt az emeleti szinteknek a csatlakozó homlokzati síkokhoz képest másfél-méteres kilógásával. Másrészt a tetőszinti felépítmény kezelésével, annak Hunyadi János út felőli indokolatlanul magasított részével és elválasztó-sávként történő lefuttatásával. Harmadrészt a tetőszinti étterem képernyő-szerű megformálásával. Mindezek az egyébként markáns alapgondolatot legyengítik.

Az épület alaprajzi szerkesztése egy elméleti origóból induló sugaras rendszerre épül, amelyet nem lehet következetesen alkalmazni. Szép gondolat a látványkerttel fedett előcsarnok, amely felett lévő átrium lélegzethez engedi a szomszédos bérházat, sőt vizuális élményt is nyújt a térelválasztóként felállított Ybl-árkád motívummal. Az alaprajz logikusan szervezett. A földszint kialakításán érződik leginkább a sugaras elrendezésből adódó nehézség: a nagy-mélységű, a tálaló aijtájára, mint vizuális középpontra szervezett resto-bar, a nehezen illeszthető recepciós-pult, a bizonytalan helyen kialakított főbejárat. Előnyös a gazdasági bejárat előteres kialakítása, amely biztosítja a feltöltés és az autóliftek használatának zavartalanságát. A kétszintes tetőszinti étterem felső szintje legkevésbé sem galériaszint. A -1. szinten elhelyezett wellness kapcsolata az előtérrel megoldott. A szálloda környékének rendezésére adott javaslatai jók, különösen a térfalat képező fasor és a térszint alatti parkoló Lánchíd-közben javasolt lehajtója.

3.7. 7. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197176 0000)

A pályázat karakteres, szüksézáú terv, amelynek legfőbb állítása az, hogy a „nyesedék-telek” miatt zárt sorú beépítésként ide nem lehet logikus szerkesztésű épülettömeget tervezni. Ezért a Hunyadi János úti épülettől elhúzótt, szabadonálló épületet tervez, amelyet kvázi sarokházként kezel. Állítását a pályázó konzekvensen viszi végig.

Csakhogy: ha az állítás hibás, a következtetés sem lehet helyes. Márpedig az elhúzással megoldatlanul hagyja a budai panoráma egyik legbántsóbb tűzfalát, sőt, egy másikat is létrehoz. A hotel szobák egyharmada ezáltal a szomszédos bérház udvarára néz.

Homlokzata nem fejezi ki igazából a szálloda-funkciót (még a kétszintessé tett ablakokkal sem), ami különösen a földszintnek az emeletekkel azonos homlokzati kezelésében zavaró. Az épület illeszkedése mellett nem elégíti ki a Kiíró azon elvárását, hogy a szálloda „landmark”-ként jelenjék meg a budai panorámában.

Alaprajzi szervezése tiszta, átlátható, logikus. Funkciói működnek. A földszinti resto-bar konyhai háttérét a -1. szinten helyezi el. Jó gondolat a gazdasági bejárat és az autóliftek együttes kezelése, valamint a sarokbejárat melletti, utcára nyíló garázs- és tetőtéri étterem lift. A szobák jó arányúak, beépített panoráma-káddal. A tetőszinti éttermet a -1.szinten lévő háttér szolgálja ki. Az étterem nyugati része a szomszéd bérház udvarára néz. Az épület homlokzati anyaghasználata környezethez illő. A tetőfelépítmény látványa a Várból kultúrált. A belső terek hangulatára utaló látványtervek nem készültek, mint ahogyan a környezet rendezésére vonatkozó javaslat sem.

3.8. 8. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197150 0000)

A tervezett épület a 70-es évek stílusában illeszkedik környezetéhez. Építészeti eszköztárát tekintve a terv visszatekintő, múltat idéz. A tervezési programban a Kiíró jelzi, hogy fiatal, a designra érzékeny vendégkör izlését kívánja kielégíteni, amely alatt a XXI. század technológiáját büszkén hirdető „landmark” azaz jel-szerű megjelenést ért. Ennek az elvárásnak a terv nem felel meg.

Alaprajzi rendszerének lényege a telekhatárt követő íves épület, amelyben a sugaras elrendezéssel kialakított szobák függőfolyosóról közelíthetők meg. Az átrium belső tere a visszalépcsöző tömegekkel elaprózott. A földszinti alaprajz túlszűfolt, nehezen áttekinthető, kapcsolata a -1. és 1.és 2. emeletekkel bonyolult. Az 1. emeleti konferenciaterem megközelítése nehézkes, az onnan nyíló kazánház pedig hibás. A gazdasági bejárat rakodótere jó megoldás, azonban akadályozza a szállóvendégek szgk. használatát. Az 1 db autólift kevés, a kiírásban 2 db szerepel. A 8 m belmagasságú, 3 szintes parkoló-gépet tartalmazó -2. szintről, a földszintre menekülés, 1 db lépcsőn keresztül nem elégséges. Az emeleti szobák kialakítása megfelelő.

A szomszédos udvar felé elhelyezett Ybl-loggia imitáció a lakóház számára is kedvező látványt nyújt. A tűzfalon kialakított loggia motívum kazánházban történő megjelenése azonban bizarr. A szálloda belsőépítészeti karakterére az előcsarnok látványterve utal, amely ugyanazt a nyugtalanságot sugallja, mint a földszint egésze. A szálló környezetének rendezésére utalás sincs. A Clark Ádám-tér közlekedésének módosítására tett javaslat kidolgozott.

3.9. 9. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 13788735 0000)

„L” alakú beépítést javaslok csoportjába sorolható. A Fő utcai csatlakozó épülethez toronyszerű felépítménnyel zár. A hasáb alakú, kőburkolatú „L” alakú tömb és az azt körbevevő szintén komor hangulatú üvegfal összességében erőd-szerű és inkább irodaház jelleget mutat. Az agresszíven kiemelkedő felépítmény déli oldalán lévő gépészetet rejtő lamellás homlokzat és konyhaüzemet a tetőétterem teraszáról és a Várból nézve is bántóan jelentkezik. Belső folyosós szállodai elrendezése a csuklópontban elhelyezett közlekedővel logikus, bár a szobákból az átlátás előnytelen.

Földszinti alaprajza jó, előnyös az előcsarnok galériás kialakítása. A wellness és a restobar konyhájának háttérét a -1. szinten helyezi el, innen történik a feltöltésük is. A tető-étterem megközelítésére recepciótól független liftet nem tervez. Az Ybl-árkád felülvilágító elhelyezése kultúrált megoldás, bár a látvány csak a földszinten érvényesül.

Műleírásai korrektek, az előcsarnok belső világa jó ízlésű. Városképi megjelenése főleg a toronyszerű kiemelés és a csatlakozó rész erkélysora miatt kifejezetten hátrányos.

3.10. 10. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 22896621 0000)

A pályázó a tér XIX. századi eklektikus rétegeire egy XXI. századi aszimmetrikus réteggel reflektál. A térélmény középponti szimmetriáját pótlandó gyalogos felüljáró rendszerbe kapcsolja be az épületet, amely egyébként anélkül is működik. A rejtett struktúrájú homogén üveghomlokzat elé a Lánchíd korlátjára reflektáló finombeton rácsot tervez. a beépítés jellege tengelyre szervezett telekhatárt-követő íves szerkesztésű.

A markánsan megjelenő műkö rács léptékét tekintve durván elüt környezetétől. attrakciónak azonban kevés. A tömeg elhasítása csak a felüljáró megépítésével együtt lenne indokolt. Ez utóbbi azonban városképileg alapvetően elfogadhatatlan. Az előcsarnok térbeli gazdagsága izgalmas élményt nyújt. Minden szobája panorámás. Éttermei, wellness szolgáltatása működnek. Gazdasági manipulációs tere kifejezetten előnyös megoldás.

Az épület környezetével foglalkozó javaslatai turisztikai szempontból is megfontolandók.

3.11. 11. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 77769288 0000)

A szálloda brandjének, logójának szánt „Fabérge-tojás” láthatóan agyonnyomja az alatta lévő rogyadozó épületet. A luxus érzetét idéző meglepetés-tojás inkább egy földre kikötött léghajóra emlékeztet. A bejárati motívumként beépített Ybl-ház fragmentummal együtt az épület egésze zavaros asszociációkat kelt., a műemléki környezetbe nem illő vásári hangulatot sugall.

Szállodai szobái alsó szinteken oldalfolyosós, a felső szinteken középfolyosós rendszerűek. Ez utóbbi szinteken 3 szoba a szomszéd ház udvarára néz. A

földszinten kialakított bejárati öböl valamint a gazdasági bejárat rakodó-előtere funkcionálisan jó javaslat. A 3 darab, 1 lefelé és 2 felfelé szállító autólift kialakítása többlet költséggel jár, nem beszélve a földszint 2 sarkán történő elhelyezés esztétikai hátrányáról. A wellness térbeli összekapcsolása a földszinti előcsarnokkal kedvező. A földszinti reggelizőt kiszolgáló háttér-helyiségek hiányoznak. A tetőtéri tojásban elhelyezett eltérő funkciók (szobák, étterem) nem következetes megoldás.

A Sikló előtti térrel foglalkozik a pályázó: a visszaépített Népszínház-porticus, felszín alatti kamaraszínház értékelhető javaslat.

3.12. 12. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 13788748 0000)

A tengelyre szervezett, a tűzfalaktól 3 méterre elhúzott „szimmetrikus legyező” alaprajzú épület homlokzata konzekvens: elválasztó sávtól elválasztó sávig húzott, homogén, semleges üvegfal. Az illeszkedés szándékát jelzik a kifelé lépcsőzésből adódó kvázi osztó-párkányok. A tetőfelépítmény kiugró, mindentől idegen, sarkos, agresszív tömege azonban erősen elüt a főtömeg alkalmazkodó szándékától.

Az alaprajzok finomabb lépcsőzésre utalnak ugyan, de a szabadkézi látványrajz jól mutatja, hogy a Hunyadi János utcai szomszéd ház síkjához képest történő visszalépcsőzés erősen látszó tűzfal problémát okoz. A terv bizonytalanságát legjobban a műleírás azon része bizonyítja, ahol a szerző azt taglalja, milyen ne akar lenni az épület. Valószínűleg azért tagad, mert igazából nem tudja mit akar állítani. Földszinti alaprajza (jó ízű szabadkézi rajz) tengelyszimmetrikus, egy szűk, szinte használhatatlan gazdasági gépkocsi-beállóval, hangsúlyos helyen lévő (de használható) autó-liftekkel, fókuszba állított körlépcsővel. A szimmetria erőltetése olyan kompromisszumokkal jár, mint például a resto-bar méltatlan elhelyezése, aminek egyébként háttér-konyhája hiányzik.

Az 1 db vendéglift nem teszi lehetővé a tetőszinti étterem, a garázsszintek, a wellness funkciók szobai forgalomtól elkülönített használatát. A legyezőszerűen elrendezett szobák jó kilátást biztosítanak, bár kialakításuk kommersz. A wellness funkció kialakítása élmény-szerű.

A környezetrendezésre tett javaslatai elfogadhatóak, belsőépítészeti karaktere nem ítélné meg.

3.13. 13. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 13788722 0000)

A Bíráló Bizottság szerint téves a terv kiindulópontja: a tervező szerint – egy több elemből álló épületegyüttes – képes csak a komplex feladat megoldására. Mindjárt öt tornyot tervez, amelyeket horizontális elemekkel fog közre. Ez a szoborszerű összeállítás egy ilyen foghíjban nem talál otthonra. Illeszkedési kísérlete mosolyt fakasztó. A terv szándéka ellenére újabb sebhelyet hoz létre - a két szélső önmagában is túlonatott összetett épület közti rész távolról hatalmas, bizonytalan üregnek hat. Beépítésében az L alakú sémát követi a terv. Alaprajzai tiszták, maradandó élményt azonban nem okoznak. A sarokhelyzetű szobák tipikus gondjai köszönnek vissza. A „felhővasaló” bombasztikussága alaprajzi értelemben is megkérdőjelezhető, hiszen az étterem jelentős részétől éppen ez veszi el a

kilátás. Környezetrendezési javaslata átgondolt, forgalomcsökkentési javaslata nem oldja meg a csomópont problémáit.

3.14. 14. számú pályamű (Postai ragszáma: CO 0000 92 38535143 0000)

A „Táncoló Ház” gondolata kissé önkényes választásnak tűnik a sok konkrét építészeti probléma megoldása helyett. A Budavári Palotával keresett vizuális kapcsolat szándéka bár felismerhető, a zsűri számára mégsem egyértelmű, viszont az épület közvetlen környezetével (Alagút, Lánchíd, Sikló, támfalak) való viszonya definiálatlan.

A Gazdasági bejárat jobb helyen lenne az autóliftek közelében. A tűzfal elé állított parkolótömb a pinceszintek jobb szervezésével kiváltható lett volna. A földszint túlszűfolt, a konyha elhelyezés itt kedvezőtlen. A +7., 8. szinti étterem pozíciója a kilátás szempontjából nem ideális, az épülettömeg hegyes kiemelése viszont a homlokzaton okoz diszsonanciát. A vonalkód architektúra irodaház-szerűvé teszi az épületet, rontja az illeszkedés esélyeit. A pályázó bevallottan nem törekedett „landmark” jellegű épület tervezésére, így a pályázat egyik fontos feladatát kerülte meg. környezetalakítása főleg a járműforgalmat kezeli, a zöldterület újraértelmezésére nem vállalkozik.

3.15. 15. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18191615 0000)

A beépítés alapszerkesztése vállalható, jó kiindulás. Virtuális eszközökkel utal a telek eredeti kontúrára, mintegy később kiegészíthető módon. Eközben e szerkesztéssel összefogja a Lánchíd utcai tervezett beépítés és a Duna felőli épület homlokzati síkját is. A „H” alakú elrendezésű szervezés is előnyöket hoz, de a belső szobák nem egyenrangúak a város felé nézőkkel. A kiszolgálása főként a parkoló-liftek megközelítése forgalmilag kétséges, további helyvesztés a külön gazdasági bejárat kialakítása. A belső udvarban tervezett lounge-étterem eldugott, az Ybl-féle árkád jelzésszerű visszaépítésével sem indokolt a szomszédos Hunyadi János utcai ház udvarával összenyitva kialakítani. A Lánchíd utca Sikló felőli oldalára javasolt beépítés és információs pavilon kapuzatként való kialakítása jó gondolat. Az épület túlformált, ugyanakkor a résszerű ablakok ellentmondásban vannak a kilátásra történő tájolóssal. Visszafogottabb tömegformálással jó terv születhetett volna.

3.16. 16. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 19926908 0000)

A terv a gyerekrajzok napsugarát vette alapul alaprajzi rendszerének kialakításánál, azonban a szobák egy része (oda a Nap gondolat) befelé néz, az origó (és a szomszéd) felé. A terv ezt leszámítva funkcionálisan végiggondolt, működőképes. Az épület elfogadva a telek eltorzított alakját, íves homlokzatú, a mostanság épülő irodaházak világító üvegsávjai köszönnek vissza az amúgy jellegtelen főhomlokzaton. A tetőtérbe kétszintes éttermet tervez. Ez a kettős tömeg a lehető legbizonytalanabb formájú, a formális illeszkedés szülötte. A közöttük levő hiátus kellemetlen falsávokat is eredményez. A terv sajnos nem volt képes karakteressé válni. A belsőépítészeti tervlapok fáradt stílustalansága idegen

SZÁLLODA A CLARK ÁDÁM TÉREN – Tervpályázat Bíráló Bizottságának véleménye
ZÁRÓJELENTÉS

a kortárs építészettől. Kettős lehajtos környezetrendezési javaslata tovább növelné a térség közlekedési csomópont imázsát. Műleírása gondos munka.

3.17. 17. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18917752 0000)

A terv nagy előnye, hogy szerkesztése egyszerű, kerül minden felesleges mozdulatot. Nem akar semmire felhívni, kitűnni. Az alsó és legfelső szintek egyazon síkú visszametszése és a lendületes áramló tömeg semleges, háztól elvonatkoztatott képzetet kelt. A tér átépítésére vonatkozó levezetése az erózió „a felszín anyagvesztése” az ideológiai alapja a tervnek, amely végig konzekvens marad. A Hunyadi utcai házzal való együttes kezelés, összenyitás, a későbbi funkcionális együttműködés lehetőségét is felveti, amely reális, a kényszerúségeket feloldó javaslat. Az épület egységes homlokzati lamellákkal történő eltakarása a kilátás, belátás kezelése, a ház elvont jelleg e helyen megoldás lehet, mely az alapkoncepció áramlás-elméletét is érzékelteti. A szobák megfelelő méretűek, de elrendezésük, belsőépítészeti világuk az elvárt szállodai minőségtől elmaradnak. A kiszolgálásra és a funkciócsoportok elrendezésére nagyvonalú, egyszerű megoldásokat javasol. A tervet nagyvonalú, egyszerű a házképzettől elvonatkoztatott megfogalmazásáért karakteres gondolkodásmódjáért a Bíráló Bizottság **kiemelt megvételben** részesíti.

3.18. 18. számú pályamű (Postai ragszáma: CO 0000 92 35313683 0000)

Elsősorban az elvárt szobaszám teljesítésének szándéka érezhető a terven, a tágabb környezet átélésére, megértésére nem vállalkozik. A szüksézávú műszaki leírás nem tár fel mélységet a koncepció mögött. A terv csak funkcionálisan végiggondolt, de néhány momentuma ilyen szempontból is átgondolatlan: egy önálló lift építése kizárólag a -1. szintű 42 m²-es „konferenciaterem” miatt - használhatatlan ötletnek tűnik. Az összesen öt lift költség- és helypazarló megoldás.

Az épület városszerkezeti illeszkedése erősen megkérdőjelezhető (az illeszkedés fogalmát sajátosan értelmezi). Homlokzati karakterét álcaként feszíti az amúgy szenttelen épülettömeg elé, a földszint töredezett visszahúzásai sebet ejtenek az amúgy sem idevaló épületen. Szomszédaihoz való illesztése és a várból való feltárlása erőszakos, tetőfelülnézete zavaró. A neoreneszánsz loggia díszletszerű visszaállítása méltatlan megoldás.

3.19. 19. számú pályamű (Postai ragszáma: CO 0000 92 56817733 0000)

A pályázat a környezet alapos átgondolása után több támogatható gondolatot is megfogalmaz. A horizontalitás és vertikálitás egyensúlyát keresi, a megoldás ilyen szempontból sikeresnek mondható, ugyanakkor a felvetés kizárólagossága megkérdőjelezhető. A földszint enyhe visszahúzása szervesültni tud az épület alapkarakterével. Kedvezőtlen, hogy 10 szobája a belső udvar felé néz, ugyanakkor a „függőleges kert” szép építészeti megoldás lehet. A wellness a vízzel elárasztott üvegfödemen keresztül természetes fényhez jut. Az alaprajz sajátos szerkesztése miatt sajnos sok a hegyesszögű, rosszul hasznosuló terület, konyhája alulméretezett.

Nagyon alapos műszaki leírással gondosan alátámasztott, grafikailag szépen bemutatott terv. Bátor, de inkább társasházra utaló, töredezett homlokzati karaktere és épülettömege túl erőszakos, a helyszín kereteit szétfeszíti.

3.20. 21. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197222 0000)

A terv a telek különleges adottságait nem kezeli, a szálloda funkcionális igényeit csak mennyiségileg teljesíti. A területen joggal elvárható építészeti gondolatok sűrűsége messze alulmúlja a szintterület sűrűségét. A terv feleslegesen 3-mal több szobát létesít, a 7,28-as szintterületi mutató semmiképpen nem támogatható, de még az egy szinttel kisebb, 6,38-as is megengedhetetlen egész Budapesten (BVKSZ). Műszaki leírása rendkívül szűkszavú, csakúgy, mint homlokzatának prózai, inkább irodaház-szerű karaktere. A bontott-tégla burkolat minőségében és megjelenésében is elfogadhatatlan itt, a város egyik legértékesebb telkén. Helyszínrajza kidolgozatlan, az elvárt építészeti színvonalat nem teljesíti. Rosszul értelmezett módon „konzervatív” szándékú megoldás.

3.21. 22. számú pályamű (Postai ragszáma: CO 0000 92 53810582 0000)

A pályázó a beépítést városszerkezeti szempontból alaposan elemzi, de végkövetkeztetéseivel a zsűri nem ért egyet. „L”-alakú beépítése túl leegyszerűsítő, összképében merev tömegként jelenik meg a városképben. Földszinti visszahúzása még sebszerűbbé tesz a helyszíntől amúgy is idegen beépítési karaktert. Érdekes homlokzati elképzelése leplezni próbálja a kissé sematikus alaprajzi szerkesztést, ezzel együtt a város egy más pontján bizonyára támogatható lenne, de nyilvánvalóan összeférhetetlen a neoreneszánsz loggia karakterével.

Funkcionális kialakítása rendezett, kissé ötlettelen. A 8. emeleti éttermi galéria kiszolgálása megoldatlan. A pinceszinti medence-tér ilyen mértékű elrejtése a térszerzés szempontjából kedvezőtlen. A tágabb környezet rendezésével keveset foglalkozik.

3.22. 23. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 19661924 0000)

Az épület emeleti szintjei erősen kiugranak a beépítés vonalából, ez szabályozási tervi szinten is aggályos, de fő problémája az, hogy az amúgy „illeszkedő” szándékú beépítés kifejezetten erőszakossá, a helyszíntől idegenné válik. Az épület kontúrja ráadásul a korábbi telekformát sem követi, így azzal nem indokolható, a terv nem is indokolja. A statikailag is kedvezőtlen, gazdaságtalan műszaki megoldás ráadásul tervpályázati szinten (a műszaki leírásban) is megoldatlan. Homlokzatai sematikusak, nem tükrözik a helyszín különlegességét. Gazdasági bejárata rossz helyen van és talán emiatt is, annak homlokzati megjelenése rosszul definiált (zavaróan azonos karakterű az üzlet-portállal).

A pályázó beépítési mutatókat nem ad meg (valószínű, hogy a szintterület-sűrűséget nem tudja betartani). A környezet rendezésével keveset foglalkozik.

3.23. 24. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 15228606 0000)

A pályázó az illeszkedés kérdését kifejezetten egyedi módon, kísérletező kedvvel, szellemesen oldja meg, úgy hogy a terv önmagával azonos tud maradni, nem válik díszletszerűvé. (Ennek ellentmond, hogy terv túl erős rokonságot mutat egy japánban megépült épülettel) Homlokzati kialakítása kifejező, szimbolikája viszont kissé önkényes. Az épület várból való feltárulása kedvező. Egy problémát azonban rosszul kezel: a főbejárat helye nincs megfelelően hangsúlyozva, eldugott. A -1. szintre süllyesztett étterem értékes megoldás, wellness kapcsolata miatt is előnyös. A +7. szintű étterem üveg padlója több szempontból kérdéses. Az éttermek konyhái kidolgozatlanok.

A terv hátránya, hogy csak 55 szállodai szobát biztosít (a parkolási mérleg is csak így teljesül), és a szobák intimitása az „L”-alakú beépítés következtében kialakuló zavaró átlátások miatt csökken, különösen a második emeleten.

A homlokzatvilágítás koncepciója („rezgő falevél”) szépen kidolgozott, a környezetrendezés karakteres (de kicsit blöff jellegű, felületes).

3.24. 25. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21932877 9HU)

A pályázó pontosan elemzi a közvetlen és tágabb környezet meghatározó vizuális elemeit, de a tervben (talán szándékai ellenére) az illeszkedés vágya felülkerekedik. Az egységes (kissé jellegtelen) homlokzat erejét leontja a Fő utca mentén kialakuló (funkcionálisan is rosszul működő) erkélysor. A terv igényes grafikai megjelenítése, (pl. a finoman felrajzolt homlokzatrészlet) ellentmondást mutat a néhol ügyetlen alaprajzi szervezéssel. Különösen hátrányos az öt „átriumudvarra” néző szoba és a szűkös, kompromisszumokkal terhelt wellness kialakítása.

A környezetalakítással megfelelő mélységben foglalkozik.

3.25. 26. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21932879 6HU)

A pályázó a szabályozási terv módosítását és az eredeti telekhatárok visszaállítását javasolja. Ez a nyilvánvaló gondolat a terv egyetlen erénye. Ez a módosítás egy későbbi időpontban remélhetőleg megvalósul, de a pályázat keretei között sajnos értékelhetetlen.

A terv látszólag elmélyülten foglalkozik a tágabb környezettel, de gondolatai ellentmondásosak: a forgalom alagútba vezetése forgalomtechnikailag végiggondolatlan megoldás, csakúgy, mint a telken kialakított „felülépítési lehetőség” és a körforgalom miatt kialakított földszinti kontúr tükrözése a szemközti telekre, mely elhatározást a körforgalom megszüntetése értelmetlenné tesz. Ez az önellentmondás a terv szinte minden döntését végigkíséri, és rossz megoldásokat szül, melyeket műszakiatlan (néhol megfejtethetetlen), elnagyolt szerkesztéssel tovább ront.

A szomszéd épületekhez való csatlakozása ugyanilyen problematikus. A neoreneszánsz homlokzatrészlet díszletszerű visszaépítése csak a homlokzati

rajzokon jelenik meg, az alaprajzok nem jelzik (bizonyára kiderülne a disszonancia).

15 belső udvarra néző szobát alakít ki, további 8-10 szobát kitakar a 2-5. emeleten elhelyezett tojás alakú építménnyel.

Az erőszakos és öncélú formálás a városszerkezeti illeszkedést eleve lehetetlenné teszi, de láthatóan ez nem is állt szándékában a tervezőnek.

3.26. 27. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21932878 2HU)

A pályamű alap gondolata a tágabb helyszín – kvázi természeti sajátosságaiban felismerhető – „tektonikai mozdulatait” egy épületbe sűríteni. A tervezők képzeletében a hullámzó kontúrú rétegek, mint önálló emeletszintek, a csiszolt kőzetmetszetek mintájára rakódnának egymásra a telket határoló tűzfalak között. Az alap gondolatban rejlő építészeti formálás lehetőségét gyengíti az a téves és kényszerű küzdelem, ami a szomszédjaihoz magas tetővel illeszkedni akaró ház-forma felé viszi a tervet.

A szálloda funkcióból eredő tagolt, összetett térstruktúra nem kellően átgondolt, kommersz kezelésétől a koncepcióban rejlő lehetőségek csupán homlokzati „játékossággá” silányulnak. A túlhangsúlyozott földémszintek, az emeletszintek hullámzását megtörő, érthetetlen üveg kiszögelések, az esetlegesen elhelyezett, vízszintes üvegostások megjelenése a házon, pedig megkérdőjelezi az építészeti szándékot is.

3.27. 28. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21965182 5HU)

A tervezési helyszínnek csonkolt, vagy maradék telekként való értelmezése vezethet egy sajátosan formált, tárgy-szerű épület gondolatához. Az „L” alakú beépítés ilyen, nem ház-szerű módon a hely történetét is képes lehetne drámai erővel kifejezni, értelmezni. Sajnálatos, hogy a tér többi részére javasolt beépítés viszont épp e gondolat ellenkezőjére, a felvetés formális voltára utal.

A monolit jellegű fémfátyol mögött egy sablonos, érzéketlen ház lapul. Rosszak az épület alaprajzai, sematikusak a szobák, nivótlanok a közösségi terek, térkapcsolatok. A belső és a külső kép elszakadnak egymástól, igazi tartalom híján egy sokat sejtető, de végül is semmitmondó álarccá degradálva a formát.

3.28. 29. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964978 7HU)

„Panoráma és éden” a pályamű mottója, mintegy két fogalomba sűrítve a tervezők maguk számára megfogalmazott építészeti programját. A kettős élmény, vagyis a privát terek számára nyújtandó panoráma, illetve a közösségi terek „bujá”, organikus megfogalmazása egy rendkívül izgalmas, egyedi szállodabelsőhöz vezettek.

A tervezők szellemesen oldják a sugarasan szerkesztett szobaegységek elnyújtott geometriáját a benyúló fénycsapdákkal, és érzékenyen fordítják át erénnyé azt, jól tagolva a szobákhoz rendelhető funkciókat és térrészeket. Ez a végiggondoltság és végig-érzettség a házat átszövő kertudvarok körüli közösségi terekben sűrűsödik.

Gyönyörű és pontos a közösségi szintek szabad szerkesztettsége alaprajzilag és metszeteiben egyaránt.

Kár, hogy ez a „pontosság” a homlokzatok és a külső tömeg formálásában és eszközeiben mindössze „csomagolási” kérdéssé redukálódik, holott a belső gazdagsága teremthetett volna olyan erőtereket, amik a külső képet is elevenné formálhatták volna.

A Bíráló Bizottság a tervet **megvételben** részesíti.

3.29. 30. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964977 3HU)

A tervezők szavait szabadon idézve – a „markáns, és meghatározó épülettömeghez egy áttört, könnyed megjelenésre van szükség..., amely, mint egy hártya teremt összeköttetést a Fő utca házai és a tér között.” A szándék, és az azt megjeleníteni akaró építészeti eszközök viszont nem találják egymásra. A drámaian viselkedő vasbeton vázat mintha valamiféle hatalmas természeti erők formálták volna, s ezt a talált „csontvázat” akarnák belakni a katasztrófa túlélői. Egyfajta díszlet ez, pusztán hatásvadászat.

Csak hogy ennek a kissé megkésett gesztusépítészetnek – a valóban zaklatott történetű helyhez nincs tényleges köze. Mint, ahogy nincs sok köze az álarc mögötti szálloda tisztességesen kommersz lényegéhez sem.

3.30. 31. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964974 2HU)

A terv, ami szinte mindent tud.

Letisztult, okos, páratlanul nagyvonalú terek, alaprajzok. Briliáns szobákkal, amik önmagukban is élményszerű terek, vagy inkább térfolyamok. Végiggondoltság, ezer apró okosság, finom, intelligens mozdulatok a tömegben. Patikamérlegesen kimérve, pontosan tektonika és architektúra között.

Majd a kétely – hogy lehet mindez elég? Nem kell-e még valami, valami élményszerű, különös, valami csakis itt igaz? S a leleményes ész segít megint. „Méltóságot a homogenitás adhat. És az erő... a tömörség ereje, amihez anyag kell. Nem transzparens, nem elaprózott... vagyis a kő.” – fogalmazódik meg a műleírás mondataiban. Mint egy levezetés, mint egy bizonyítás a matematikában. A szem, és a szív ekkorra már csöndben van, nem jelez. Végül, még egy kis innováció – a csúszkáló kőlapok, „eleven” homlokzat, beépített változás, a megtervezett esetlegesség.

Minek? Pedig már majdnem sírtunk az örömtől, most meg már csak a szívünk sajog.

A tervet a Bíráló Bizottság **kiemelt megvételben** részesíti.

3.31. 32. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964975 6HU)

Már a terv alapkiindulása is téves. A telek nem zárt sorúan történő beépítése akkor lehetne indokolt, ha abból mind a tervezendő szálloda, mind pedig a környezete szempontjából előnyök származnának. Ezzel a felvetéssel élt a 7-es számú pályamű is, helyesen döntve a Fő utca házsorához csatlakozó beépítés mellett. De amíg ott egy, a tér felé megnyitott belső világú udvart látunk, addig itt – a teljes körüljárhatóság ellenére – nyitottság helyett a tűzfalak közé szoruló, zárt sikátorok születnek. Olyan sehová sem tartozó terek, amik sem az épületnek, sem a térnek, sem a Fő utcának nem tudnak szerves részeivé válni.

Az érthetetlen módon itt elhelyezett kávéházi terasz és a kényszerűségből ide tájolt szállodai szobák kivételével a ház maga sem reagál a végső soron önkényes felvetésre.

3.32. 33. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964979 5HU)

A város ezen, tiszteletreméltó pontján nem szabad valami „könnyűvérű” építészeti viselkedéssel megjelenni – szól a pályamű szerzőinek hitvallása. Vagyis – sejthetjük – itt, most, muszáj felelősségteljesnek, sőt erkölcsösnek lenni. Úgy, ahogy azt itt bemutatják nekünk. Íme néhány a komoly dolgok közül.

Manzárd-tetős, rizalitként előreugró torony a Fő utca felőli zárt sorú csatlakozáshoz, kinyilvánítva, hogy itt jelentős építészeti események zajlanak. A tiszteletreméltó formával mellesleg a tűzfalra ragasztott hotelszárny is még ünnepélyesebbé tehető.

Az Ybl tervezte Budai Takarékpénztár egykori, udvari árkádsora, mint mementó a tér felőli homlokzatra. A bejárat köré és mellé. A mögötte lévő lépcső pedig arról biztosít, hogy ez egy fontos építészeti idézet itt – vagyis nem vigéckedés – ha tudatlanságunkban netán mégis félreértenénk.

A többi – a használhatatlan autólift, a megközelíthetetlen parkolóhelyek, a földszint harmadát elfoglaló gépkocsi- és gazdasági bejárat mind-mind a környezetéért felelős építész figyelmességei. Csakúgy, mint a tetőn gondosan megtervezett reklámtartók a kiszámíthatatlan városkép formáló folyamatok megelőzésére.

Végül pedig – egy szökőkút a tér középpontjára, mintegy hangsúlyozva, hogy itt a látszat ellenére mégsem csak egy közönséges közlekedési csomópont, hanem egy szép és rendes városi tér található.

3.33. 34. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21965141 0HU)

A helyszín olyan alapvető városképi, építészeti és illeszkedési kérdéseket vet fel, amelyek megválaszolása alól nem adhat felmentést egy népmesei szinten is megjelenő ősi, atavisztikus vágy kielégítését célzó javaslat. A fixálódott téves alapötlet minden józan megfontolást maga alá gyűrt.

A 3 db garázs szint mérhetetlenül pazarló helykihasználása, a -2. szinten a wellness szűkös kialakítása, földszinttől egy szinttel elválasztva, a -1. szinten mérhetetlenül

túlméretezett egy teljes szintet kitöltő szálloda üzemi helyiségek, földszinten a ház tengelyében elhelyezett kukatárolók és autóliftek földszinti, földszinti közösségi terek 28 méter magas légakna-arányú légterei, a galériának nevezett gépészeti szint látványa és zaja, a forgó szobák abszolút kommersz kialakítása, lakótelepi méretű fürdőszobái és azok gépészeti problémái (forgó függőleges felszállók). A szobaasszonyi szobák használhatatlan mérete és formája, a tetőtéri forgó éttermet kiszolgáló körfolyosós konyhaüzemének teljes használhatatlansága, a forgó szobák 1 órától 40 percen keresztül a tűzfalakra nyíló látványa, minden forgó alkatrész egy idő után zajos lesz és cserére szorul, hát még egy forgó szálloda, mind azt mutatják, hogy itt a tiszteletre méltó homo ludens győzedelmeskedett a homo sapiens felett. És akkor a városképi megjelenésről még nem is beszéltünk.

3.34. 35. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21965180 3HU)

A terv megközelítése hagyományos. Szép házat kíván emelni a megnyomorított telekre. Az íves telekhatárt sokszöggel közelíti: ez a megoldás önkényes, de nem zavaró. A földszint szabdalt kontúrja viszont igen. A kilátásra tájolt –az adottságok miatt érthető módon– hihetetlenül keskeny szobákat megkísérli érdekessé tenni: a mozgásukban korlátozottak által nehezen tolerálható módon minden szobában lépcsők vannak, valamint –nem túl praktikus– félhold keresztmetszetű bevilágító aknákat használ a Tervező. A tömeg túlon túl szabdalt, különösen a ház tetőszintje bizonytalan, amit a kerámiaburkolatú tető sem hitelesít. A létrejött belső tűzfalak kellemetlen látványt nyújtanak, a házat nőtt jellegűvé teszik. A homlokzatképzés finomkodó, a kő, vakolat és üveg jól ismert hármasa uralja a tervet, némi fekete vaskorláttal. Az első emelet ugyanolyan vastag födémmel terhel a visszahúzott földszintre, mint feljebb levő szintek: ez további bizonytalanságok forrása. A környezetalakítási javaslata nem hozott újat. A tervmutatói gondosan kimunkáltak, megfelelőek.

3.35. 36. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964969 9HU)

A terv megközelítése hagyományos. Szép házat kíván emelni a megnyomorított telekre, „meg kívánja szüntetni a sebhelyet”. Az íves telekhatárt a Tervező adottságként kezeli: íves házat tervez, melyet saját, láthatóan nagyon szeretett törvényei szerint a földszinten és a legfelső emeleten visszahúz, és nagy nyílásokkal tör át. Az átlós raszterben elhelyezett szobaablakok érdekes, de legkevésbé sem különleges homlokzatot eredményeznek – a ház úgy kíván (sikerrel) illeszkedni, hogy közben feladta egyéniségét. A matt, erezetes halványbarna kőburkolat háromféle árnyalata mindezen nem tud változtatni. A szobák határfalainak szerkesztése a régi időket idézi, szép megoldás, nagy kár, hogy udvari szobák is belekeveredtek és belezavarnak ebbe a rendbe. Az alaprajzi rendszer tiszta. A nagy, növényvel befuttatott átrium kellemes, de nem különleges tér. Kár, hogy a Clark Ádám térre néző értékes homlokzat egy részét irodák foglalják el.

A környezetalakítási javaslat gondos. A parkkal fedett parkoló Dunára néző, résekkel gazdagított kőfalát nem tartjuk jó gondolatnak.

3.36. 37. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197219 0000)

A terv megközelítése hagyományos. Szép házat kíván emelni a megnyomorított telekre. Az íves telekhatárt a Tervező elfogadja: íves házat tervez, mely a földszint fölött kilép a tér felé és a bal oldali telekhatárnál modoros, a meglévő tűzfalat részben megmutató núttal zárja épületét. A terv földszintje egyedi megoldású: körbeautóozható magot látunk. A kiváló felállási hossz az előnye, a „sorba kötött” két autólift és a jelentős területvesztés a hátránya ennek a megoldásnak. Mindazonáltal a maradék területre szép, nagyvonalú bejárati teret tervez. A gépi parkoló jó megoldás. Az épület szerkesztése bizonytalan: érdekes, egymagos házként indul (ld. fszt.) amely fentebb már nem tartható. Ennek következményeként tudjuk be a homlokzat kettős szerkesztését, a szalagablakok és a lyukarchitektúra keveredését. A megoldás nem eredményez magabiztos végeredményt: a terv sajnos elvesztette kompaktságát.

3.37. 38. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18068779 0000)

A Tervező szerint „a Duna folyását idéző homlokzati és alaprajzi kialakítás” a terv lényege. A BB szerint itt, a Duna közvetlen közelében erre semmi szükség nincs. A kialakult tömeg erőszakos, környezetére érzéketlen, ezen mit sem változtat a sikló elé elképzelt kváziszimmetrikus fény és vízfal sem. A hullámozó alaprajz feltehetően a homlokzati hossz megnövelése érdekében született, ennek következménye a rossz alakú, részben egymásra néző szobák sora. A fal és tető összemossa jó gondolat, de a megoldás itt öncélú, sajnos csak a Tervező szerint lett „szép ház”. A szomszédokhoz való csatlakozás különösen nehézkes. Ez a szerkesztés szabadonálló épületre alkalmazható inkább.

A belső tér gondosan tervezett. Szerencsétlennek tartjuk a medencetér és a reggeliző vizuális összekapcsolását. A terv műszaki leírása gondos munka.

3.38. 39. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21932876 5HU)

A hetvenes évek modorában készített lapméretű perspektíva és a kortárs modorú műszaki tervek mást és mást sugallnak, noha egy házról lenne szó.

A pontosan, érzékenyen fogalmazó műszaki leírás lebbenti fel a fátylat: a Tervező nemcsak „az illeszkedés és egyediség a kortalanság” hanem „a trendek – stílusok ellentéteinek feloldását” is megkísérli tervével. A nagy ívű vállalás sajnos az erős saját karakter hiányát eredményezte. A több szempont alapján osztott köfelület és a „játékos rendezetlenséggel megjelenő (a klasszikus – eklektikus építészeti örökségét idéző arányú) ablakok” a tervet elbizonytalanították. A Hunyadi J. utcai ház menti üvegborítású hasíték csak fokozza ezt. A tervező a profizmus csapdájába került: levezeti, hogy udvari szobák nélkül megoldhatatlan a feladat. A szálloda funkcionális rendje ezzel együtt kitűnő, de nem egyedi. Az L alakú szobák elég szerencsétlenek.

A közterület rendezési elképzelése, a 0 km kő körül egyedi, este világító utcabútorokkal megjelenített városok ötlete kitűnő, szívesen látnánk élőben is.

3.39. 40. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21965142 3HU)

A terv titka a modernitás és a konzervativizmus szokatlan, de kétségkívül működőképes összekapcsolása.

A tervezett épület a lehető leghagyományosabb épületkontúrral rendelkezik: a legelőbb a közlekedést képviselő mindenkori városvezetés által megnyomorított telek bizonytalan íves vonalát erre az ívre szerkesztett magastető fedi, amely a képmutató illeszkedés szabályainak megfelelően lapostetőben folytatódik. Ez a kontúr a konzervatív városelképzelések mintapéldája: nem magas és nem önmegvalósító. Minden olyan terv, amely ezt a szemléletet követi valamilyen szinten archaizál – a 40. terv viszont még a látszatát is elkerüli ennek. Az aranyszínű (e szín itt tautológikusnak számít) perforált lemez kiemeli a tervet a ház kategóriából és –nagyon helyesen– a tárgy (objekt) kategóriába helyezi át. Ez a lelemény nem ismeretlen, de itt telitalálattá válik.

Mindez hagyományos hotelt is burkolhatna, hiszen a perforált lemez mögötti üveg megfelelő térelhatárolás erre a célra (ld. a villamos ablakokra ragasztott reklámok átlátszóságát).

Ez a szálloda azonban nagyon más: szobái nem a kilátásra tájoltak, hanem az egrí líceumban működő periszkópos camera obskura módszerét használják: a szobák nem hagyományos ablakokkal néznek a kétségkívül emlékezetes kilátásra, hanem a Várat is magába foglaló körpanorámát kínálják a vendégeknek „élő, mennyezeti freskóként”. A szobák szerkesztése különös: a térbe állított vízescsoport olyan helyzetet eredményez, hogy mindig látunk egy másik térrészt is. A tér összetettsége a belső fekvés miatt fontos érzékelési momentum.

A gondolat mögé a Tervező érveket állít: a szállodai szobákban *ébred* a nap 6%-át töltjük csupán, az is fürdéssel, öltözéssel telik leginkább. A szobák légkondicionáltak és így a várossal való kapcsolat amúgy is elég virtuális. A szállodai közös terekben (konferencia terem, bár, étterem, fitness, lobby) jóval több időt tölt el a vendég – ezek, ha nem szándékosan terepszint alá kerülnek, vagy valódi, kétszintes nyílásokon át bámulják a Várost, vagy a lemezperforációkon át élvezhető a kilátás.

A megoldás szélsőséges – ettől válik igazán unikummá.

A pillérmentes földszint igazi különlegesség: csak néhány jól megformált tárgy (ferde üvegcsőben futó felvonó, üzlethenger, gépkocsiliftek doboza, lépcsők, pult és paraván) jelenik meg benne.

A szálloda funkcionális rendje helyenként bizonytalan (pl. étterem és konyha többszintnyi távolsága, szobaasszonyi funkció centralizálása, a fitness külső használati nehézsége, egy személyfelvonó van csak, földszinti iroda hiánya stb.).

A BB örömmel látna végre Budapesten egy ilyen álarc nélküli épületet, ezért a tervet I. díjban részesítené, de a nyilvánvaló hibák miatt csak **II. díj**al tudja jutalmazni.

A pályaművek közül egyedülként ez a terv nem esztétizálással, hanem gondolatiságával oldja meg a feladatot.

3.40. 41. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 06433417 0000)

A tervező jellegtelen tömegű épületet hozott létre. A tömör felületek megjelenése szerencsétlen egyensúlyvesztést eredményezett. A nagy, egyenes üvegfelülettel a térfalon esett sebet kívánja jelezni. A terv alapötlete ez, amelyet a Duna közelségének félreértelmezéséből adódóan vízfüggönnyel borít. Érzékeli a felvetés problematikáját, ezért a vízfolyam vízterelőkkkel állítható annak érdekében, hogy „rendesen” is ki lehessen látni.

A belső tér összetettsége, a látványlift, a hullámzó galériák és az egyenes homlokzati felület szembeállítását kis ötlet. A szobák mélységét építészeti ötletekkel nem ellensúlyozza.

A terv a ház pandanjaként megvalósítandó fény-vízfalat javasol, amely következetes, de a BB szerint nem kívánatos környezetrendezési javaslatot.

3.41. 42. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197189 0000)

A terv megközelítése hagyományos. Szép házat kíván emelni a megnyomorított telekre. Az íves telekhatárt a Tervező adottságként kezeli: íves házat tervez, melyet a városban jól ismert, két szintet összefogó, a kis belmagasságot kissé álcázó, eltolható zsalukkal gazdagított nyílászárókkal lyukaszt végig. A Tervező az unalmassá váló homlokzatot, rossz arányt megválasztva (1:1), pengefal-szerű tűzfaltakarásban folytatódó ereszes magastetővel és párkány nélküli lapostetővel zárja le. Az így kialakuló belső tűzfal igen barátságos. A terv mindezek ellenére a hagyományos értelemben vett, formális illeszkedés iskolapéldája. A belső struktúra megoldott, de nem érdekes. A belsőépítészeti javaslatok, különösen a nagy perspektíva a program félreértelmezéséről árulkodik.

A terv nem tartalmaz értékelhető környezetrendezési javaslatot.

3.42. 43. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197251 0000)

A szálloda tömegét szoborszerű építményként fogalmazza meg, a tűzfalak üveggel való letakarásával elhatárolja környezetétől az épületet. Harsogó megjelenése szétfeszíti környezetét, ezen még az Ybl arkádok visszaépítése sem segít. A beépítés sem funkciójában, sem alaprajzi kialakításában, és városképi megjelenésében sem nyújtja azt a többletet, amelyet a tömegformálás szabadsága adna.

Középfolyosóra szervezett szobáit a tömegformálásnak veti alá. Szűk világítóudvarai, melyre részben a szobák is néznek, ezt az öncélúságot tükrözik.

A parkolásra, megközelítésre megfelelő megoldásokat ad.(Mint 32)

3.43. 44. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197664 0000)

A tűzfalak letakarásával a Clark Ádám tér negatív sarkát kívánja létrehozni a beépítés, a Fő utca szemközti térfalának folytatásaképpen. Szerkesztése a környezetéből levezetett, azonban homlokzata és tömegformálása „házszerű” megjelenése nem hangsúlyozza annak belső tartalmát. Társasház jellegű

homlokzata, vízszintes karakterű tagozódása, nem hozza létre azt az eredményt, ami a terv alapvető elhatározása lenne. Túlformált tetőfelépítménye kedvezőtlen és diszharmonikus a környezettel és homlokzatával. A pályázat erénye, hogy a meglévő térfalak vonalából indul ki, bár a nyugtalan homlokzati vonalvezetés nem erősíti ezt az építészeti szándékot. A szobák erőszakolt alaprajzi elrendezése sem igazolja a beépítési szituációt.

3.44. 45. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 16777196 0000)

A terv azok közé a próbálkozások közé tartozik, amelyek az eredeti telektestet idézik vissza, azonban ezt nem virtuálisan, hanem valósan teszi, ezzel a markáns mozzanattal azonban a Duna-parti látványt is megerősokolja. Agresszív megjelenése ebben a környezetben előnytelen képzeteket kelt. Jelentős elméleti megalapozottsága ellenére a terv építészeti megfogalmazása inkább korunk agresszivitását jellemzi, mint sem a hagyományokkal és a környezettel való alázatot. Alaprajzi elrendezése, belső udvarra forduló szobái bonyolult, tagolt belső tereket hoznak létre, igencsak öncélúan. Kérdés az épület statikai állékonyasága is.

3.45. 46. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21965181 7HU)

A telek „kiegyenesítésével” kívánja megoldani a saroktelek befejezését. A diszkrét tervezői szándék mellett azonban a struktúra jellegű homlokzat karakter nélkülivé válik. A terv nagy előnye, hogy minden szoba a tér felé néz. A hatszintes épület magasabb a környezetében. Szintterületi mutatója így a megengedettnél magasabb. Az autóliftek megközelítése és a gazdasági feltöltés forgalomtechnikailag megoldatlan. A terv bizonytalan építészeti felfogást tükröz.

3.46. 47. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21932880 5HU)

A tervezői szándék mely szerint a Fő utca felől visszalépteti az épületet és csak a legfelső szinten építi vissza a telekhatárig, igen erőszakolt tömegalakítást hoz létre és rossz hangsúlyokat ad a saroknak. A szobák szerkesztése, különösen a sarokátfordulás megoldatlan, alaprajzai rossz térarányúak. Előnye hogy mindegyik szoba a térre néz, erős kompromisszumokkal ugyan. A terv különösen támadható része a tetőfelépítmény, amely környezetétől idegen.

3.47. 48. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964971 1HU)

A terv alapszerkesztése geometrikus ívben zárja be az „L” alakú beépítést. Nem kedvező arányú a belső átriuma, melyre szobákat is tájol, sok helyen átlátásokkal. Tömegalakítása, tetőfelépítménye környezetében idegen. A Hunyadi János utca felé kinyúló szárny különösen kedvezőtlen megjelenésű. Homlokzati karaktere nyugtalan, az önkényes formák túlhalmozása a telket szétfeszítik. A tér felé kilépő homlokzati elemek az alagút látványát zavarják.

3.48. 49. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 18197235 0000)

Az épület alaprajzi elrendezése követi a telekhatárt. Homlokzati megjelenése visszafogott, de társasházi karakterű. A szobák nagy része a térre néz, tetőfelépítménye, karaktere messze áll a szállodai funkciótól. Használhatatlan mélygarázs, kidolgozatlan alaprajzok jellemzik. Szerkezetileg nem konzekvens az épület szerkesztése. A homlokzati anyaghasználat és forma idegen az alaprajz lendületes szerkesztésétől.

3.49. 50. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21890208 5HU) és az 51. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21890160 1HU)

Beépítése a tűzfalak letakarásával jön létre, részletes városszerkezeti és forgalmi vizsgálatokkal igazolja a beépítés módját. A szobák elhelyezése ötletes, elkerüli az átlátásokat. A mellékelt modellen a síkló felőli oldal beépítésére jó javaslatot tesz. Homlokzati karaktere irodaház jellegű, a felépítmények falszerűen határolják le a környezettől. Zavaró, hogy a tűzfalak felőli tömegek magasabbak másfél szinttel, így uralkodnak a tér látványán.

3.50. 52. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21964972 5HU)

A pesti Dunapartról szemlélve, a beépítés nem a vári sziluettből indul ki, hanem az alsó vízvárosi épületsort „gyógyítja” be. Az ortogonálisan sorakozó homlokzat-vonulatban, mintegy szünetjelként jelentkező zöldsáv és az Alagút látképe mellé, arra „játszva” alakítja ki töredezett tömegeit. Ez a pályamű legnagyobb erénye. A már elfogadott, sajnos közlekedésmérnöki vonalak által formált telek szorításában a lehető legjobb arányú, kihúzott-tűzfal-szerű /ez már déjá-vu/, törtvonal mentén szerkesztett 3 tömeggel elért térformálás. A sarok negatív-horpa-szerű, hívogató, kis teresedést létrehozó formája azonban elsősorban, mintegy az Alagutat kiemelve, vagy „előkészítve”, annak képez court d’honneur-t. A legszebb Clark Ádám TÉR formálás a pályázatok közül.

Két magasságban (1 szint eltérés) vizsgálja a beépítést, melyből a zsűri a magas-verziót tartja jobbnak, ellentétben a pályázóval..(szakmailag nem támogatott a 2 verzió benyújtása, mert tervezői bizonytalanságra utal, vagy diplomáciázásra. Nagyon megkérdőjelezendő ez a magatartás, mivel két pályázatnak is értelmezhető.)

Az épület a környezetével, mind városképi mind emberi és gépkocsiforgalom szempontjából jól kommunikál, nyitott, demokratikus.

A beépítés nagyvonalúságával nincs egyensúlyban az épület karaktere. Érthetetlen a tűzfal hangulat, és a már manier-ossá váló lakó-épület homlokzat, mert ezzel, stílusosan, az épület programjának ünnepélyessége alá megy. A várfal anyagának védmű-jellegére utalva, (pályázó) viszont nem elég absztrakt.

Minden szoba kilátással bír, szerkesztésük korrekt de szokványos, az épület saját karakterét nem veszi fel.

A kettős feladatból a városi tér és tömegkompozíciót kiválóan oldja meg, a hotel szellemiségét azonban nem tudta kifejezni.

A tervet a Bíráló Bizottság kiemelt megvételben részesíti.

3.51. 53. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 17776107 0000)

Ez lenne a mai kor leképzése.....

A nosztalgia kevés. Itt, eme építészeti korszak szellemisége mind városképi, mind a hely karaktere szempontjából elhibázott.

A 60-as évek modernizmusát manierista módon idézve, de lényegét nem ismerve fel, brutálisan alkalmaz két lapszerű hasábból komponált térfalat és tömeget, (mintha szabadonálló épületről lenne szó), de főleg nem ebbe a városi struktúrába és LÁTKÉPBE illő.

Sem az arányok, magasságok, (a tágabb értelemben vett városképi illeszkedés, sziluett és kialakult ritmusok tükrében) sem a megjelenő bütök nem fogadható el.

A terv értéke a korrekt módon működő alaprajzok, bár nem egy ún. design, vagy boutique hotel filozófiáját hozza. A fürdők üvegfalás megoldása szép, izgalmas.

A terv szépsége a fényt szűrő és reflektáló zsaluzati rendszerben van, de ez mégegyszer, kevés.

3.52. 54. számú pályamű (Postai ragszáma: BE 21922057 3HU)

A városképi illeszkedése a tervnek teljesen „beolvadó”. Elfogadja a rendelkezésre álló „maradék” telek formát, nem mélyed el, csak beépíti és a közvetlen illeszkedés mellett dönt.

A tértől délre lévő park átkomponálása, a parkolási helyzet javítására tett ajánlattal együtt szimpatikus, továbbgondolásra érdemes.

Az éjszakai kép szép de a nappali sajnos „illeszkedés címen”, olyan semleges és steril, mintha egy olyan városban született volna, aminek nincs történelmi múltja, építészeti öröksége...pedig éppen erre hivatkozik. Nem tekinthető sikerültnek egy ilyen történelmi és cizellált helyen. Más azonban a szellemes, korszerű, innovatív ál-kő-üveg homlokzati struktúra. Azonban éppen az alapvetésnek állított pseudo-osztás és annak aránya, ami kételyeket ébresztett...elég-e ez a gondolat építészeti, tér-tömeg kérdésekre feltett válasznak.

A terven egy korrekt hotel program látható, zöld dominanciájú udvart képezve. Megidézi Ybl mestert, annak tűzfalkezelését is, azonban összességében a földszint nem elég nyitott és kommunikatív a programhoz képest...

3.53. 56. számú pályamű (Postai ragszáma: CG 0000 00 17776080 0000)

Az egyik legkulturáltabb sarokbeépítés, azok közül, akik „felvették” teljesen a rendelkezésre álló telek-formát. Tömegvizsgálatai meggyőzőek, duna-parti látvány nem hivalkodó és azon kevés pályázat egyike, amelyik kezeli a Vár-i 5. homlokzatot, stílusegységben. Észreveszi és reagál a tágabb értelmű magassági hullámzásokra, (tető-púp) és töredezett dojon jellegével, egy újraértelmezett várfal-darabot hoz létre.

Karaktere, ebben rejlik. A Halászbástya és a zárt várfal jelleget csúszó kölap zsaluzattal oldja fel, mely egyrészt kinyitva kónuszos formájával a lőrés

perspektivikus látványát idézi, és ezzel az állandó mozgással hoz létre egy állandóan ember által irt homlokzatot, mely akár dominánsan nyitott üveghomlokzattá tud válni.

Különleges a földszinti absztrakt árkád, a kőburkolattal még erősebb hatású, kár azonban, hogy az „ízesülések” mindenhol bizonytalanok, (szomszédok)

Kiemelendő továbbá az a ritka megoldás, mely a szomszédos udvar és légtereket kiegészítve hoz létre egy nagy belső már értékes, és használható belső légteret.

Barlang ideológia szellemes, de a teljes egység elmarad...alaprajzilag nincs kifejtve...kár, nagyon kár...az, hogy minden szoba kilátással bír, jó, de kevés...önmaga elve szerint.

Az épületfeltárása, kommunikációja mind gyalogos, (közösségi funkciók nyitottsága) mind gépkocsi szempontból jó, kulturált.

Boutique-hotel spirituális jellegét hozza.

A Bíráló Bizottság a tervet **megvételben** részesíti.

3.54. 57. számú pályamű (Postai ragszáma: elsőbbség! 001113919)

Egy városi ház eltüntetése...izgalmas városképi vizuális kísérlet..

A Dunapart vizsgálatából látható, hogy az alagút baloldali „0” pont terének zöld felületének és a fel-felbukkanó várfalnak „folthatás”-át keresi oly módon, hogy a valós zöldfelületek közé a környezet színeit tükröző üveg és színes majolika (tető, szecessziós megidézés kiváló gondolat) felületeket hoz létre.

Azonban ez a furcsa konglomerátum szerű karakter, mely mondhatjuk lírai, vagy festői hatású is lehet, (magastechnológiájú megvalósítás esetén, melyet dupla homlokzattal ér el) nem lehet fel következetesen az épület belsejében. (alaprajzai kidolgozatlanok, nincs egyensúlyban a gondolattal) Úgy is mondhatnánk, hogy a gondolat ereje és egyedisége át kellett volna hassa és újraértelmezetté kellett volna tegye még a Boutique hotel programját is. Minden ilyen szállodának önálló története van, jól indult, de a happy-end elmaradt.

3.55. 58. számú pályamű (Postai ragszáma: légiposta 9652474484)

Ez a pályamű az egyik legprofesszionálisabb Boutique illetve Design hotel programot valósította meg .

Városképi kompozíciója méltó módon, a teljes Vár-i sziluettet és a Duna-parti meglévő és ami még fontosabb díszesebb, nagyobb formai és ritmikus gazdagságot felmutató HISTORIKUS beépítést analizálva jutott el a megoldáshoz. Az eredmény egy Alvar Aalto-i üvegvázához hasonló alsó tömegeből és egy lebegő, absztrakt kupolához hasonló rectangulaire (éttermi) testből áll. Míg összképben jogosak a magassági megfogalmazások, úgy a közvetlen környezet egy szinttel alacsonyabb, míg a bp.-i előírások két szinttel alacsonyabb tömegformálást igényelne. Az épület építészeti formavilága, ezt, az értéke csorbulása nélkül áttervezéssel, szükség esetén, képes követni.

Az épület logisztikailag (ember és jármű) tökéletesen működik, nyitottságot biztosít a publikum felé is.

A beépítés karaktere a víz, (távoli Duna és bp.-i fürdők asszociációjából áll) hullámrezgés, fénycsapdák, és az egyértelműen XXI. századi tömegalkotás válaszából tevődik össze. Teljes formai összeolvadása érzékelhető a városi környezetre való reagálás és a kiírt hotel programnak való megfeleltetésnek. A hullámzással és az absztrakt átriummal növeli a kilátással és mind több fényvel rendelkező szobák számát. A fluid formák további esztétikai és üzleti (pr) értéket is képviselnek, design által létrehozott többletértéket hoz létre.

A hotelszobák design értéke mellett, az energia és környezettudatosság plusz humánkomforttal gazdagítja az építészeti választ. Ez a fenntarthatósági értékrend kevés pályaműben jelentkezett, pedig ma már elengedhetetlen része szakmai gondolkodásunknak. Elsőre talán sokkoló, de mindenképpen világszínvonalú, dicséretes munkáról van szó.

A Bíráló Bizottság a tervet **megvételn**ben részesíti.

3.56. 59. számú pályamű (Postai ragszáma: légiposta EI744437160JP)

Városképi kompozíciót illetően teljesen elhibázott, modern-manierista, így a dunai látványa, a Clark Ádám tér kezelése, a sarok megoldása is. „Bütük himnusza” illeszkedése sem korszerű.

Az épülettömbök kétarcúsága nem indokolt, mind nappali mind éjszakai látványa erőszakos, a beépítés egyértelműen szabadonálló beépítést szolgál.

Karaktere avitt, nagy üvegfelülete mint „city-light elem” jelentkezik....a helyi-óriás plakát városképi küzdelmeink ellen való.

Működése és viszonya, kommunikációja a várossal jó, korrekt, tükrözi a kiadott program szellemiségét. Ehhez képest azonban az épület karaktere a nyitott működés ellenére sem friss és kortükröző.

4. ÖSSZEZÉS, JAVASLATOK

- A tervpályázat bizonyította, hogy az adott program és funkció a BVKSZ és a vonatkozó építési szabályok betartásával a KSZT módosítása után megvalósítható. Városképileg és építészeti szempontból jó megoldások születtek, ezért javasolja a BVKSZ szélsőértékeinek megfelelő KVSZ módosítást.
- Az illeszkedés és a kiírásban megfogalmazott landmark jelleg összeegyeztethető.
- A beépítés karakterének minél egyszerűbbnek és semlegesebbnek kell lennie, olyannak, mely a házszerűség tagadásával érezteti, hogy csonkolt telekről van szó, mely a környezet folyamatos alakulásával valaha visszanyerheti egészséges formáját is.
- A Bíráló Bizottság a döntéshozók figyelmébe ajánlja, hogy ezen a különleges adottságú telken, környezetében, funkciójában és beépítésmódjában a tisztán formális megoldások nem hozhatnak jó eredményt.
- További tanulsága a pályázatnak, hogy az ilyen típusú kiemelt egyedi helyzetben lévő telkek beépítésének vizsgálata a városrendezési szabályozás előtt vizsgálandó meg, ezután szűkíthető a szabályozás szintjén a beépítés.

- A pályázatok az Ybl-féle épület maradványainak a tervezendő épületben történő elhelyezésére nem adtak jó ötletet, illetve megoldást. A pályázati tervek azt igazolják, hogy ezek a maradványok méltatlan, díszletszerű helyzetbe kerülhetnek.
- A megvalósítás során vizsgálni kell a beépítés Vár felőli látványát, és a tömbbe való illesztését.
- A tervpályázatnak egy fontos tanulsága, hogy a kiírásnak mindenben megfelelni akaró tervek nem tudtak meggyőző összképet adni, ezért a Bíráló Bizottság olyan tervet választott, amely túllépett ezeken az elvárásokon, és egy mélyebb értelmű szellemi és építészeti egységben adott megoldást.

A DÍJAZOTT PÁLYAMŰVEKRE VONATKOZÓ JAVASLATOK:

- Az adott helyen olyan épület megvalósítására kell törekedni, amely mind szellemiségében, mind építészeti megfogalmazásában egységes, autonóm, magas minőséget képvisel.
- A díjazott tervnél elképzelhető az Ybl-féle épületmaradványok objekt-szerű bemutatása, amely a nagyvonalú tér szoborszerű része lehet.
- **A Bíráló Bizottság javasolja a Kiíró/Beruházónak, hogy a tervezési megbízást a díjazott pályázóval kösse meg, mivel az általa készített terv a leginnovatívabb és gondolkodásmódjában a legelőremutatóbb.**

5. DÍJAZÁS, MEGVÉTEL

A helyezések sorrendjében a következő döntés született:

1. Második helyezett a

40. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők: Mórocz Balázs (Stúdió Szász Kft.)
Vannay Miklós (Stúdió Szász Kft.)

Építész munkatársak:

Szász László
Hajnády Erzsébet

Szakági tervezők:

V. Nagy Zoltán

Az második helyezéshez tartozó díj: **2.500.000.- Ft**

2. Kiemelt megvételen részesült a

17. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők: Marián Balázs (Marián Kft.)
Gereben Péter (Gereben és társai bt.)

Munkatársak:

Krajcsi Sarolta

A kiemelt megvétel összege: **1.500.000.- Ft**

31. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők:

Hőnich Richárd (Építész Stúdió Kft.)

Keller Ferenc (Építész Stúdió Kft.)

Társtervezők:

Tolnai Zsolt (belsőépítész)

Építész munkatársak:

Szpevár Attila

Menyhárt Gergely

Fenes Tamás

Guzmics Annamária

Gallai Bea

Matheidesz Sára

Végh Zsuzsanna

Láris Barnabás

Szakági tervezők:

Nagy András (statika)

A kiemelt megvétel összege: **1.500.000.- Ft**

52. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők:

Klobusovszki Péter

Építész munkatársak

Fazekas Katalin

Rose Péter

Antal Gabriella

Szakági tervezők:

Pongor László (statika)

Dr. Pátkai Ferenc, Balla Sándor (gépész)

A kiemelt megvétel összege: **1.500.000.- Ft**

3. Megvételben részesült a

29. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők:

Albert Abut (Atlantis Associates Co Ltd., Tokyo)

Pozsár Péter (UI Architects)

Társtervezők:

Benczúr László

Szakági tervezők:

Szegő János
Haruo Ichinose
Kenji Yoshimoto

Munkatársak:

Ivan Tizianel
Kiss Gergely
Miruna Constantinescu
Astrid Jannoray
Gál Zsuzsanna
Muszbek Johanna
Donald Peters
Varga Anikó

A megvétel összege: **1.000.000.- Ft**

56. bírálati sorszámú pályamű:

Felelős tervezők: Orlovits Balázs (AR2 Építész Stúdió Bt.)
Mészöly Csaba (AR2 Építész Stúdió Bt.)

A megvétel összege: **1.000.000.- Ft**

58. bírálati sorszámú pályamű:

Coop Himmelb(l)au Prix, Dreibholz & Partner ZT GmbH

Felelős tervezők: PRIX Wolf D.

Társtervezők:

Michael Volk
Hartmut Hank
Karin Miesenberger

Peter Grell
Sergio Gonzales
Robin Heather
Paul Hoszowski
Chi Nam La
Juhong Park
Wolfgang Reicht
Pete Rose
Anja Sorger
Ernst Stockinger
Markus Tritthart

Diák asszisztensek:

Laura Hannappel
Quirin Krumbholz
Jana Kucerová
Christian Schürmann
Daniel Springer

A megvétel összege: **1.000.000.- Ft**

